



veto

Studentenweekblad
van de Leuvense Overkoepelende
Kringorganisatie

nummer 16
maandag 20 januari

Jaargang 23 - 1996-1997

afgifte: Leuven X
(weekblad - verschijnt niet van juni tot augustus)

**Nieuw standpunt
Loko over oriënteringsproef**

Sekundair onderwijs moet oriënteren

De Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie (Loko) heeft met een nieuwe nota klaar waarin ze haar standpunten uiteenzet over het oriënteringsbeleid dat de overheid dient te volgen en de aksenten die daarbij gelegd moeten worden. Een beetje laat zou je ze denken, want reeds volgend academiejaar wordt er een bindende toelatingsproef voor de kandidaat-studenten genees- en tandheelkunde georganiseerd. Dat besliste minister van onderwijs Van den Bossche (SP) in de herfst van vorig jaar. Op die manier wil hij het aantal artsen en tandartsen beperken.

Toen de onderwijsminister vorig jaar zijn fiat gaf voor de organisatie van een bindende oriënteringsproef voor geneeskunde en tandheelkunde vanaf het academiejaar 1997-1998, betekende dat voor vele universiteitstudenten het einde van een jarenlange strijd. De studenten hebben zich bijna twintig jaar lang verzet tegen elke vorm van studentenbeperking omdat die ondemokratisch is, en dus tegen het basisprincipe van Loko indruist. Maar nu Van den Bossche de knoop doorgemaakt heeft en de praktische organisatie van de toelatingsproef bijna in kannen en kruiken is, lijkt de nota van Loko monster na de maaltijd. Of toch niet? De studentenbeweging vrees immers dat het debat over een algemene toegangsbeperking opnieuw zal geopend worden. Dat die vrees niet helemaal onterecht is, mag blijken uit een interview van Humo met Jean-Luc Dehaene in december '96. Daarin verklaarde de premier "dat het niet ondenkbaar is dat we die richting uitgaan. Je bewijst de studenten geen dienst door ze massaal te laten doorstromen naar een nivo dat ze niet aankunnen. Wellicht stimuleren we de jongeren te veel om naar de universiteit te gaan, terwijl we in tal van sectoren een tekort aan vakmensen hebben" (Humo, 31 december 1996). Door met een degelijk alternatief naar buiten te treden, wil Loko deze toekomstige discussie voor zijn.



Aidsweek in Leuven

Ook dit jaar richt Medica, de fakulteitskring van de studenten Geneeskunde, zich tot de Leuvense student om hem/haar bewust te maken van de Aidsproblematiek. Vandaar dat ook de toren van de universiteitsbibliotheek werd getooid met het 'red ribbon', het symbool van Aids Awareness. Naast preventie rond Aids is het doel van deze campagne vooral stil te staan bij het leven met seropositiviteit. De tweede editie van de Aidsweek van Medica ging van start met een debat op donderdag 16 januari rond 'Leven met een

strop'. Een strop die het Aids legt rond de nek van mensen die getroffen worden door het HIV-virus. Een virus dat als een zwaard van Damocles boven het hoofd van de seropositive hangt.

Naast serieuze activiteiten biedt Medica ook de nodige dosis ontspanning aan in de vorm van een Folk- en Humoravond op 22 en 23 januari. Meer over de Aidsweek op pagina 6 en 7.

(pvh)

In haar nota wijst studentenbeweging op de belangrijke rol die het secundair onderwijs en de leerkrachten kunnen spelen in de oriëntering van hun leerlingen. Ook in vorige nota's wees Loko reeds op het belang van de oriëntatie van leerlingen in het secundair onderwijs. Maar toen was — volgens de studenten — de belangrijkste rol weggelegd voor de PMS-centra. Hierop komen zij nu terug. Al te veel studenten en leerlingen hebben immers vrij slechte ervaring met de oriëntatie-adviezen van deze centra. "Het PMS heeft zijn geloofwaardigheid verloren. Een grondige doorlichting en herstructurering zou veel zoden aan de dijk kunnen brengen" zo stelt de nota. De rol van het PMS moet dus beperkt blijven tot die van "krisisinterventie" en "begeleiding van mensen die echt problemen hebben met de studiekeuze."

Rol

De nieuwe nota vindt dat vooral scholen en leerkrachten in de oriëntatie van toekomstige studenten een voortrekkersrol moeten spelen. In de derde graad van het secundaire onderwijs moeten de leerkrachten volgens Loko voldoende

tijd maken om de studiemogelijkheden aan de universiteit en de hogescholen met de leerlingen te bespreken. De scholen moeten meer initiatieven nemen om hun scholieren te confronteren met universiteit en hoger onderwijs buiten de unief." Op die manier worden aspirant-studenten op vroege leeftijd in contact gebracht met de mogelijkheden die beide instellingen hen kunnen bieden. Zo hebben ze voldoende tijd om na te denken over hun eventuele studiekeuze. Loko wijst erop dat voldoende aandacht besteed moet worden aan het juist oriënteren van de leerlingen. Al te vaak vatten studenten een universitaire studie aan waarvoor ze uiteindelijk niet de nodige kwaliteiten bezitten.

Bij de aanvang van het laatste jaar van het secundair onderwijs moet daarom een algemene oriënteringsproef georganiseerd worden die de leerling in staat stelt zijn eigen kwaliteiten tegenover alle vakken in te schatten. Op het einde van datzelfde schooljaar legt de scholier een tweede, richtingoriënterende proef af waaruit moet blijken of de student in spe de door hem gekozen studierichting aankan. En deze oriënteringsproeven mogen niet bindend zijn. Maar, en zo eindigt de nota, "het is

wel een feit dat inzake toelatingsbeleid het Lokostandpunt niet alle studenten even genegen is."

Annemie Deckx

binnenin

Greenspan

3

De zoektocht naar nieuwe pedofielen — de nieuwe pedofiele cultuur, quol — gaat ondertussen onverminderd voort. Na Harry De Neus — nudge, nudge — wordt de voorzitter van de Amerikaanse centrale bank ingeschakeld. "De meest potente man ter wereld", luidens rektor Oosterlinck. "Zijn prestaties schreeuwen om een eredoctoraat."

Welsprekendheid

5

Het barre zuiden van ons land produceert eindelijk weer. De economische crisis — remmbar Forges de Clabeca — brengt de federale regering op het idee om de nieuwe pedofielen tot eksportprodukt te converteren. De rechterlijke macht kijkt tegen een achterstand aan, en besluit de minimumleeftijd voor legale seks te verlagen tot veertien jaar. De nieuwe gerechtelijke cultuur, quol.

Libertarias

9

Alan Greenspan levert schitterend werk. De nieuwe verdachten worden onder luid gejoel, volksprotest en politiebegeleiding naar het welsprekendheidstoernooi gebracht. Degene die het daar het beste kon uitleggen kwam er vanaf met 12 jaar voorwaardelijk. Nog twee jaar wachten, en de weg ligt open. Godduld is de sleutel tot alle blijdschap, que.

GROEP T

INGENIEURS MET VISIE

TECHNOLOGISCHE HOGESCHOOL LEUVEN

Campus Vesalius • Vesaliusstraat 13 • 3000 Leuven • Telefoon 016/30 10 30 • Fax 016/30 10 40 • E-mail groep@groep.be



lezersbrieven

Alle lezersreacties kunnen bezorgd worden op het redaktiesekretariaat in de 's Meiersstraat 5, 3000 Leuven en moeten vóór vrijdagmiddag 16.00 u binnen zijn, liefst op diskette of via e-mail veto@hagar.arts.kuleuven.ac.be.

De brieven moeten betrekking hebben op in Veto behandelde onderwerpen of op Leuvense (studenten-)aktualiteit. Anonieme brieven komen nooit in aanmerking; de schrijver moet steeds naam, studiejahr en adres bekendmaken. Slechts uitzonderlijk, en na uitdrukkelijk en gemotiveerd verzoek, kunnen ze weggelaten worden in Veto.

Brieven die langer zijn dan 2400 tekens (spaties inbegrepen, wat overeen komt met ± 1,5 getikte bladzijde met dubbele interlinie) worden in principe ingekort. De redactie behoudt zich het recht voor brieven niet te plaatsen.

Eredoktoraat

Alan Greenspan kreeg op 14 januari een eredoktoraat. Een eredoktoraat wordt uitgereikt aan iemand omwille van zijn wetenschappelijke bijdragen tot de gemeenschap. Alan Greenspan is voorzitter van de Nationale bank van de Verenigde Staten. Volgens rektor Oosterlinck is hij "de machtigste man ter wereld". "Als sleutelfiguur van het Amerikaanse financiële beleid is hij meteen ook een hoofdrolspeler in de wereld-economie en zorgt hij voor de goede (sic) loop van het westerse economische systeem." Hier lauweren men de man die verantwoordelijk is voor de steeds groeiende armoede in de wereld. De laatste vijftien jaar steeg de productie over de hele wereld met vierenveertig procent. In dezelfde periode daalde het inkomen van één op vier mensen. Drie-honderdachtentwintig superrijken zijn even rijk als vijftienveertig procent van de wereldbevolking. Zij verrijken zich door de politiek die Greenspan mee uitstippelt. Zij verrijken zich door de uitbuiting van de derde wereld, door te profiteren van de mensen daar. Een

student zei mij al: "Als zo'n schurk een eredoktoraat krijgt dan is het doek wel echt gevallen".

Dehaene staat vooraan om deze kapitalistische politiek te verwelkomen. "De beheersing van de staatschuld is cruciaal in het Belgische beleid" en "de sociale zekerheid is één van de grote uitdagingen", vertelt hij de aanwezigen. Wat dit betekent, hebben de werkers hier de laatste jaren al genoeg moeten ondervinden. Een globaal plan om de ziekenhuiskosten de hoogte in te jagen, een plan om langdurige werklozen van de dop te smijten, een plan om de lonen te blokkeren... Allen beloven ze werkgelegenheid te creëren. In Tubize weten ze wat die beloften inhouden. Vijftien jaar geleden sloot Fabela: er werkten 650 arbeiders. En nu willen ze de 1800 arbeiders van de Forges de Clabecq op straat smijten. De toekomst voor hun kinderen ziet er zwart uit door de politiek van de 'geëerde' kapitalisten. Een arbeider van Clabecq vertelde ons: "We hebben dertig jaar lang ons leven opgeofferd voor deze fabriek, we werkten continu, we waren maar één zondag per maand thuis. We hebben een slavenleven

geleid en nu de Citroën uitgerust is, gooien ze ons weg. Nooit!"

Oosterlinck laat zien aan welke kant hij staat. Welke mensen hij belangrijk vindt. En dat zijn niet de gewone mensen. Voor hen betekent Greenspan's politiek alleen maar inleveren, werkloosheid of hamburgerjobs. In Limburg is de werkloosheid enorm sinds de sluiting van de mijnen. "Met een sterke Belgische frank en zonder frank op zak zijn wij niets" zei een mechanicien van Clabecq.

De mensen die echt hun eer verdienen, zijn zij die opkomen voor werk, voor de toekomst van de kinderen van het gewone volk. Daarom verdient Roberto D'Orazio een eredoktoraat samen met de syndicale delegatie van Forges de Clabecq voor hun strijd tegen de werkloosheid, voor hun initiatief om met iedereen solidair op te stappen in een mars voor werk op twee februari.

Geert Asman, namens MLB

Agalev

Ik wil graag enkele woorden uit het artikel 'Geloven in ekologie of ekologisch geloven' (Veto 15) nader verklaren omdat ze voor ons (Jong Agalev Leuven) niet onbelangrijk zijn.

De tekst vermeldt dat Jong Agalev sinds december is opgeheven. Eigenlijk staat er een halve waarheid tussen die twee haakjes. Jong Agalev bestaat nog, maar haar verantwoordelijkheid ligt voortaan op het organisatorische vlak. Jong Agalev kan zich niet langer als één front achter een politiek standpunt scharen. Niemand kan nog spreken in naam van 'Jong Agalev'. We hebben dit besloten om drie — soms uiteenlopende — redenen. Ten eerste: een nationale politieke werking is niet nodig, de lokale groepen moeten volledige autonomie krijgen. Een nationaal-politieke werking geeft sommige personen te veel macht (de eerder anarchistische motivatie). Ten tweede: een nationale politieke werking is wel nodig, maar zoals ze nu draait, kan het niet doorgaan. Het enige duidelijke signaal dat we kunnen geven, is de opheffing. We kunnen daarna een nieuwe start nemen. Ten derde: de breuklijnen die er in de partij bestaan, bevinden zich niet tussen de jongeren en de ouderen. Dezelfde breuklijnen zijn terug te vinden in beide groepen. Jongeren moeten zich opnieuw meer engageren in Agalev zelf.

Geen nationaal politieke werking meer... wat houdt dat organisatorische dan in?

Het JoBu (Jongerenburo van Agalev) zal waarschijnlijk — we moeten de eerste bijeenkomst na het beslissende congres nog afwachten — een communicatieplatform tussen de verschillende regionale afdelingen worden en zal instaan voor het organiseren van vorming.

Deze beslissing heeft weinig veranderd voor de Jong Agalev werking in Ginkgo Biloba. In Leuven willen wij blijven samenkomen en blijven actie voeren rond politieke thema's. Op regionaal vlak kunnen wij nog steeds standpunten innemen en dat zullen wij ook doen. Deze beslissing kan enkel de dynamiek binnen de lokale groepen verhogen.

Marjolijn De Wilde, student godsdienstwetenschappen namens Jong Agalev Leuven

berichten

Kringraad verkiest

Kringraad, het kringenkoördinatie- en onderwijshuis van de Leuvense Overkoepelen- de Kringorganisatie, zoekt nog een tweede vertegenwoordiger voor de Vereniging van Vlaamse studenten, de Vlaamse studenten-koepel.

Voor deze functie moeten kandidaturen met motivatie en CV binnen zijn op het kantoor van Kringraad ten laatste op woensdag 22 januari om 18 u. De kandidaten worden verwacht op de vergadering van vrijdag 24 januari 1997 in MTC 11.16. Aarzel niet om contact met ons op te nemen als je vragen hebt of geïnteresseerd bent. Je kan elke inlichting krijgen op het kantoor van Kringraad, 's Meiersstraat 5 in Leuven, tel. 22.31.09, KU Leuven 37.89, fax 22.01.03, of via internet op Kring@hal.ulysis.student.kuleuven.ac.be.

Student Aid zoekt

Ben je geïnteresseerd in ontwikkelings samenwerking of heb je gewoon zin om de handen eens uit de mouwen te steken? We zijn op zoek naar medewerkers in de ruimste zin van het woord: promotie, affichage, t-shirtverkoop, opbouw en afbraak of het mee helpen organiseren van een activiteit

(optreden, debat, inleefactiviteit,...).

Geïnteresseerd? Bel 32.45.81 of e-mail: student-aid@kuleuven.ac.be of op internet: <http://hal.ulysis.student.kuleuven.ac.be/org/student-aid>. Elke dinsdagavond is er vergadering om 20 u in de St Michielstraat 6.

Lisst zoekt

Ook dit jaar zal Leuven overspoeld worden door buitenlandse sportievelingen die in het kader van het Lisst (Leuven International Students Sports Tournament) hun krachten zullen meten op het sportkot. Na al deze inspannende activiteiten zullen deze buitenlandse gasten ook ergens onder de wol willen kruipen. Het Lisst is daarom op zoek naar mensen die gedurende de week van 24 tot 28 februari één of meer buitenlandse studenten kunnen huisvesten. Ze brengen zelf een matje en een slaapzak mee, dus je hoeft niet eens een extra bed te voorzien. Ook voor eten hoef je niet te zorgen, want dit doen ze op het Sportkot. Bovendien krijg je dan een gratis kaart voor de Lisst-TD, het spetterende eindfeest van het sportgebeuren.

Voor meer info kan je terecht op het nummer 32.61.33 of bij Sportraad. Tervuursevest 101.

Voordeliger reizen kan écht niet.

Promotionele reisformules heel het jaar door.

Exclusieve 'luchtvaart'-trein-'bus' tarieven voor studenten en jongeren.

Dé laagste luchtvaartprijzen wereldwijd voor iedereen.

Airpassen en around-the-world tickets.

Last minute aanbiedingen.

Dé voordeligste citytrips en verblijven 'à la carte'.

Rondreizen met internationaal karakter.

Aantrekkelijke huurwagenformules.

Studenten- en jongerenkaarten.

Annulerings- en reisbijstand-verzekeringen.



Connections Leuven
Tiensestraat 89,
3000 Leuven
TEL: 016/29.01.50

Connections Hasselt
Botermarkt 8,
3500 Hasselt
TEL: 011/23.45.45

Cook te Aalst, Antwerpen, Brugge, Brussel, Gent, Liège, Louvain-la-Neuve, Mechelen, Mons, Namur en Turnhout.

sales: 02/5500.100

Senioren

Graag hadden wij ons ongenoegen geuit over de kortzichtige uitspraak van Said El Khadraoui in Veto nr. 11, 'Gepensioneerde ouwe zakken zijn niet meer bezig met de natuur'.

Eerst en vooral lijkt het ons ongepast om deze natuurlijk in het oog springende uitspraak te gebruiken als titel van een artikel dat toch handelt over een politieke opiniepeiling van Historia, een peiling die voorname diende om de wilde geruchten over de politieke geaardheid van de Leuvense geschiedenisstudenten te achterhalen. Wij zijn van mening dat er andere en betere titels te vinden zijn voor een dergelijke

artikel.

Onze grootste verontwaardiging betreft echter de inhoud van de uitspraak zelf. Als seniorenbeveiliging zijn wij dagelijks intensief bezig met die gepensioneerde ouwe zakken waarover Said El Khadraoui het heeft. En wat blijkt? Ten eerste stellen wij bij de senioren net een groeiende belangstelling vast voor natuur en milieu. Niet alleen vult een groot aantal senioren de vrije tijd met uitstapjes, wandelingen en fietstochten in de natuur. Uit bezorgdheid voor de toekomst van hun kinderen en kleinkinderen gaan zij ook meer en meer milieubewust leven. Ten tweede moet het ons van het hart: zeker niet alle gepensioneerden zijn ouwe zakken. Getuige onder meer de bijzonder boeiende interviews met Senne Rouffar, Tine Ruyschaert, Tilly Stuckens en vele anderen in ons magazine Start 60. En het ouwe zak-zijn is zeker niet voorbehouden voor gepensioneerden, getuige het gesprek met Said El Khadraoui in Veto nr. 11.

Het lijkt ons niet ondenkbaar dat net dergelijke ongeünanteerde uitspraken aanleiding geven tot die wilde geruchten als zou Historia bevolkt en geleid worden door Vlaams Blokkers. Misschien wordt het naog tijd dat de Leuvense studenten eens nadere kennis maken met de senioren van vandaag om een genuanceerd beeld te krijgen, en om daar dan een opiniepeiling over te houden. Autentieke kishokjes zullen ze er niet voor nodig hebben.

Ans Vandersteene, namens Start 60



kolofon

Veto
's Meiersstraat 5
3000 Leuven
Tel 016/22 44 38
Fax 016/22 01 03

Jaargang 23
Nummer 16
20 januari 1997

Ver. uitg.: Ann Bries
Hoofredactie: Annemie Deckx
Redaktiesekretaris: Ann Bries

Redactie: Bart Eeckhout, Martijn Graumans, Joris Janssens

Doka: Dirk Bernard, Peter Creemers, Nathalie Willems
Medewerkers: Filip De Keukeleere, Steven Dupont, Dieter Geeraert, Raf Gerits, Lorin Parys, Olivier Remy, Pieter Van Heck, Kurt Wouters

Layout en vormgeving: Ann Bries, Annemie Deckx, Filip De Keukeleere, Bart Eeckhout, Dieter Geeraert, Martijn Graumans, Joris Janssens, Steven Schoorens, Michael Simonis, Pieter Van Heck, Hans Vandenaabee, Kurt Wouters

Kartoon: Peties
Dtp: Filip De Keukeleere, Steven Schoorens, Michael Simonis, Hans Vandenaabee
Spelling: Filip De Keukeleere

Eindredactie: Annemie Deckx, Pieter Van Heck

Internet-Veto: <http://hagar.arts.kuleuven.ac.be/projects/veto>
e-mail: veto@hagar.arts.kuleuven.ac.be

Zetwerk en publiciteit
Alfaset Leuven (016/22.04.66)
Drukkerij: Ariots (Kampenhout)
Oplage: 9000 eksemplaren
ISSN-nummer: 0773-5162
Abonnementen
Studenten: 250fr; niet-studenten: 350fr;
buitenland: 700fr; steun vanaf 1000fr;
over te schrijven op rek. nr. 001-0959719-77

Redactievergadering
iedere vrijdag namiddag om 16.00 u

Eredoktoraat is intellectueel prestigeprojekt

Ilan Greenspan werd op dinsdag 14 januari onder zware politiebegeleiding naar de Halen gebracht. De voorzitter van de Amerikaanse centrale bank werd immers door de KU Leuven gehonoreerd met de titel 'doctor honoris causa'. De eredoktoraten worden normaalwijze op Lichtmis — het patroonsfeest van deze universiteit op 2 februari — uitgereikt, maar voor deze machtige man werd graag een uitzondering gemaakt. Olijke toga's, sjieke kostuums, heel wat pers en veel prominente kleurden deze heugelijke dag. Het feit dat Greenspan in zijn functie de stabiliteit van de monetair wereld heeft kunnen bewerkstelligen lag aan de basis van het toekennen van zijn eredoktoraat.

Alan Greenspan is nu al bijna tien jaar voorzitter van de Amerikaanse centrale bank. Daarvoor kwam de nu eenenzestigjarige man ondermeer aan de kost als saxofonist in een dreuzende jazzband en economisch adviseur van verschillende Amerikaanse regeringen. Hij was reeds adviseur van president Nixon toen hij uiteindelijk zijn studies ekonomie vervolledigde. Maar ook in de privésector waren zijn adviezen erg gegeerd. Greenspan deinsde er dan ook niet voor terug om enkele honderdduizenden dollars te vragen — en te krijgen — voor zijn raadgevingen. Sommigen waren zelfs bereid om duizenden dollars te betalen om met hem te kunnen lunchen.

Metselaar

Van bij zijn aankomst werd de voorzitter van de Amerikaanse centrale bank door een zichtbaar trotse rektor Oosterlinck begeleid. In het stadhuis maakte de immer ongeduldige Tobback, de socialistische burgervader van Leuven, zijn opwachting. Nadat Greenspan daar het Gulden Boek had ondertekend werd hij begeleid door de stoet van togati naar de aula Pieter De Somer. Deze obullige processie werd vreemd bekeken door toevallige passanten en verplichtte zelfs enkele metselaars hun werk even te staken.

In de Pieter De Somer-aula, waar de uiteindelijk uitreiking zou plaatsvinden, verwelkomde rektor Oosterlinck de aanwezigen traditioneel in volgorde van relatieve belangrijkheid. Hij benadrukte in zijn toespraak meteen dat Greenspan geëerd wordt met een symbool dat enkel wordt uitgereikt aan mensen die "dezelfde idealen en waarden verdedigen en beschermen als onze universiteit". Daarom meende de rektor dat onze universiteit "een persoon van wereldbelang zomaar een schouderklopje" kan geven. Westerse beschavingen, inclusief haar wetenschap, en westerse ekonomie kunnen niet gescheiden worden en hebben mekaar broodnodig, luidde het verder. De moderne universiteit en haar wetenschap kunnen slechts overleven in een gezonde ekonomie. En Greenspan is nu eenmaal één van de belangrijke architecten van de gezonde westerse ekonomie, zo vond Oosterlinck. En ja, ook de Leuvense universiteit streeft naar 'minder overheid': "De overheid moet ondernemend zijn, maar mag niet ondernemen. Ze moet begeleiden

van de universiteit zijn, maar niet de leider. De overheid moet aanwezig zijn, maar ze mag zich niet opdringen. De overheid moet regeren, maar niet heersen."

Onder de aanwezigen bevond zich een stevige CVP-afvaardiging met onder andere Jean-Luc Dehaene, Frank Swaelen, Karel Pinxten, Herman Van Rompuy, geflankeerd door de Belgische ambtsgehoort en vriend van Greenspan, Alfons Verplaetsse. Zij waren duidelijk in hun nopjes toen onze rektor plotseling premier Dehaene begon te bewieroken. Nadat Oosterlinck de premier had gefeliciteerd omdat hij ons land bij "de Europese eerste klasse" heeft gebracht, betreurde de rektor het dat de arme man hiervoor in Europa noch in België de verdiende erkentelijkheid voor krijgt. Maar hij wist zeker dat de toekomst hem deze erkentelijkheid zal gunnen. En anders, zo grapt de rektor naar Greenspan, zou dat wel gebeuren met "een eredoktoraat in de Verenigde Staten, wie weet". Het was toch wel enigzins verwonderlijk dat de rektor Dehaene loofde om zijn vasthoudendheid en tomeloze drang in het bereiken van een vooropgestelde Maastrichtnorm, terwijl hij meerdere malen herhaalde het pragmatisme van Greenspan zo te bewonderen.

Dehaene liet zich de ondankbaarheid van burgers en overheden echter niet aan het hart komen. Hij wees in zijn geleghedstoespraak vooral op de pragmatische ingesteldheid van Greenspan en zijn "lijne

uitspraak van Greenspan: "Als ik mezelf te duidelijk heb gemaakt, moet u me wel verkeerd begrepen hebben".

Tewerkstelling

Net voor de toespraak van de kakelverse eredoktor somde Oosterlinck de officiële redenen op waarom Greenspan gelauwerd werd: "omwille van uw grote verdienste als architect van de langst niet-inflatoire ekonomische groei met volledige tewerkstelling in de Verenigde staten; omwille van uw niet aflatende pleidooien tegen overdreven overheidstekorten die het partikulier initiatief verdringen en de ekonomische vitaliteit van een natie ondergraven en omwille van het verantwoorde leiderschap waarmee u richting geeft aan de monetair ontwikkelingen op wereldvlak." Dat met de sijfers van de werkloosheidsgraad nog wel eens gegoocheld wordt, is genoegzaam bekend. Maar waar Oosterlinck het vandaan haalt om van een "volledige tewerkstelling" in Amerikaanse samenleving te gewagen is ons volstrekt onduidelijk.

Verschijsnel

De vijftienvertig minuten durende toespraak van Greenspan droeg als titel "Central banking and Global Finance". Hij had het hierin vooral over de rol van de centrale bank en haar verhouding met de andere



Als ik mezelf te duidelijk heb gemaakt, moet u me wel verkeerd begrepen hebben

(foto Peter Creemers)

neus", waarmee hij anticiperend de mogelijke problemen weet op te vangen. Tevens stipte hij de belangrijkheid van de Europese Monetaire Unie en de sociale zekerheid aan. Tot slot orakelde de premier dat "Greenspan met zijn wereldwijd geprezen voorzitterschap van het Federal Reserve System ongetwijfeld heeft bijgedragen tot een vermindering van de spanningen en een verhoging van de welvaart in de Amerikaanse samenleving".

Welvaart

Volgens Oosterlinck had de universiteit professor Peeters, die het laudatio voor Alan Greenspan las, opgescheept met een wel zeer moeilijke taak. In Greenspan's carrière is immers "alles groot, belangrijk en indrukwekkend". Probeer dan maar eens een korte laudatio uit te spreken. Peeters wees dus nog maar eens op de pragmatische instelling van 'number cruncher' Greenspan. Hij betitelde hem als de Amerikaanse hogepriester van het geld. En met veel plezier werd nog maar eens een allusie gemaakt op een toch wel bedenkelijke

banken en de overheid. Hij wees op de positieve maar ook op de inderdaad gevaarlijke gevolgen van de huidige revolutie in de informatie- en databehandelingstechnologie. "Niet alleen de produktiviteit van het wereldwijde financieelwezen is toegenomen, maar ook de mogelijkheid om in een voorheen ongekend tempo verliezen te generen." Het sleutelement voor het realiseren van de hoogst mogelijke nivo's van produktiviteit, reële inkomens en levensstandaard op lange termijn blijft volgens hem het behoud van de prijsstabiliteit. Maar een centrale bankier kan niet om een elementair feit heen: op lange termijn is de zo gevreesde inflatie in wezen een monetair verschijnsel. Op het einde van zijn betoog poogde Greenspan de aanwezigen ervan te overtuigen hoe "deeply and warmly touched" hij was. Daarna restte hem nog de obligate receptie en de lunch.

Dinsdag was de gehele universitaire overheid in haar schik met het bezoek van deze hoge gast en de belangstelling vanwege de pers. Maar men kan zich de vraag stellen of eredoktoraten niet eerder bedoeld zouden moeten zijn om mensen een dwijte

Het Vlaamse parlement keurde vorige week het nieuwe dekreet rond kwaliteit en veiligheid van studentenkamers goed. De Leuvense studentenbeweging, die zich sterk verzet tegen dit nieuwe dekreet, haalt hiermee bakzeil. En ook bij de huisvestingsdienst van deze universiteit is men allerminst gelukkig. De redenen hiervoor liggen nogal voor de hand. De criteria die dit nieuwe dekreet aan de studentenkamers oplegt, zijn bijzonder streng. Zo moet elk studentenhuis in de toekomst bijvoorbeeld een gemeenschappelijke ruimte hebben van minstens zes vierkante meter. En per zes studenten moet er een WC en douche voorzien zijn.

Vele studentenkamers voldoen niet aan deze strenge eisen. "Willen eigenaars aan de toekomst hun kotten blijven verhuren, dan zullen velen van hen gedwongen worden op korte termijn dure verbouwingswerken te laten uitvoeren. En de studentenbeweging vreest, ongetwijfeld terecht, dat dit zal leiden tot een aanzienlijke prijsstijging op de kamermarkt. Niet alleen omdat de eigenaar de kosten van de verbouwing zal verhalen op de student-huurder maar ook omdat een deel van de Leuvense kamers gewoon niet meer verhuurd kan worden. Vele zolderkamers bijvoorbeeld kunnen onmogelijk voldoen aan een aantal eisen die in het dekreet gesteld worden. Schaarste en prijsstijgingen zijn het onvermijdelijke gevolg.

Jarenlang heeft de overheid, ondanks aandringen van studenten en huisvestingsdiensten van verschillende universiteiten, de problematiek van de studentenkamers links laten liggen. Nu zij besloten heeft deze problemen aan te pakken, moet alles snel gebeuren. De aanpassingstermijnen die de nieuwe wet de verhuurders oplegt, zijn te kort. En de misbruiken op de kamermarkt worden niet of nauwelijks aangepakt. Studenten en betrokken diensten hebben nooit gevraagd om wettelijke bepalingen die de luxe van kamers onnodig verhoogt. Alle betrokkenen zijn zich immers bewust van het feit dat dit in de praktijk voor de huurder betekent dat hij dieper in zijn portemonnee zal moeten tasten. Wel eisen ze al jaren dat politici werk maken van minimumnormen rond brandveiligheid, prijs, huurwaarborg, huurkontrakten. Maar blijkbaar is deze problematiek bij de wetgever nog niet goed doorgedrongen.

Is dit het zoveelste voorbeeld van hoe men in België en Vlaanderen beleid voert en problemen aanpakt? Niet gehinderd door enige visie worden maatregelen getroffen waarvan men de konsekwenties niet of nauwelijks inziet. Te weinig worden experts geraadpleegd en alternatieve oplossingen bestudeerd. Te weinig wordt er naar de betrokkenen geluisterd.

En zo keren goedbedoelde wetten zich uiteindelijk tegen diegenen die zij oorspronkelijk moesten beschermen. Is dit boemeranggeffekt het gevolg van een ondoordacht en kortzichtig beleid of heeft de politicus elk gevoel met de realiteit verloren?

in de rug te geven. Mensen die het kunnen gebruiken. Met Greenspan lijkt de universitaire overheid er veeleer een prestigeprojekt van te maken. Betreunswaardig voor een universiteit die van zichzelf vindt één van de belangrijke intellectuele centra van de westerse beschaving te zijn, om het met de woorden van de rektor te zeggen.

Steven Dupont
Raf Gerits

Shell op de Industriedag

Afgelopen vrijdag organiseerden vijf Leuvense studentenkringen een Industriedag, waarop zij bedrijven uitnodigden om kennis te maken met eindejaarstudenten en vice versa. Aangezien enkel Wina zich tegen de komst van Shell had uitgesproken, was ook dit omstreten petroleumbedrijf van de partij. Shell ligt al jarenlang internationaal onder vuur omwille van hun activiteiten in Nigeria. De organisatoren waren toch van oordeel dat Shell een plaats verdiende op de Industriedag. Patrick (Wina): "Aangezien de meerderheid van de studenten Shell op de Industriedag wilde, konden wij hen de toegang niet ontzeggen. Wij wilden echter beide partijen en hun verhaal laten doen. Daarom hebben wij de anti-Shell-actievoerders ook de nodige faciliteiten ter beschikking gesteld zodat zij een workshop konden organiseren waarin ze hun verzet inhoudelijk konden onderbouwen."

De actievoerders zelf betreurden de weinig kritische ingesteldheid van de organiserende studenten die de petroleummaatschappij puur bedrijfsmatig bekeken. Hun actie 'Werk bij Shell, ga over lijken' wilde immers niet de etische implicaties duidelijk maken die verbonden zijn aan het werken bij een multinational als Shell. Bij de bewuste bedrijfsvoorstelling op de Industriedag kwam het dan ook tot wat trekken en duwen, maar verder verliep, luidens de organisatie, "alles naar wens."

(Foto Peter Creemers)



(be)

Nieuw kamerdecreet goedgekeurd

Sneller douchen, meer betalen

In een protest van de studentenbeweging en de huisvestingsdiensten van de verschillende universiteiten werd vorige week nochtans het decreet rond kwaliteit en veiligheid van kamers en studentenkamers

in het Vlaams Parlement goedgekeurd. Desondanks blijven er veel vragen over de gevolgen die de bepalingen van het decreet zullen hebben op de kotenmarkt.

Woensdag 15 januari werd het nieuwe kamerdecreet goedgekeurd door de meerderheidspartijen (CVP, SP) en Agalev. Het decreet voorziet in minimale kwaliteits- en maximale veiligheidsnormen rond de grootte van de kamer, verlichting en verluchting, sanitair en brandveiligheid. De overgangstermijn voor de inwerkingstreding is anderhalf jaar waardoor alle kamers met de nieuwe normen in orde moeten zijn tegen 1 september '98. Voor de oppervlakte van de kamer is de overgangstermijn tien jaar.

Normen

Nieuwe kamers of kamers in een vernieuwd pand moeten een minimale oppervlakte van twaalf vierkante meter hebben. Is de oppervlakte van een kamer kleiner dan negen vierkante meter dan mogen die vanaf 1 september 1998 niet meer verhuurd worden. De kamers met een oppervlakte tussen negen en twaalf vierkante meter kunnen nog gedurende tien jaar verhuurd worden. Per groep van zes studenten moet er een WC en een douche aanwezig zijn. Elk studentenhuis moet een gemeenschappelijke ruimte hebben van minstens zes vierkante meter met een minimale oppervlakte van anderhalve vierkante meter per studentenkamer. De afstand tussen de vloer en het plafond van een kamer moet minstens twee meter twintig zijn. De onderkant van het raam mag maximum op 1 meter 20 van de vloer zijn. Elk huis moet ook voorzien zijn van een fietsenberging die evenveel fietsen kan bergen als er studentenkamers zijn. De korte overgangstermijn kan ernstige gevolgen hebben voor de huurprijs en het kameraanbod. Het risico bestaat dat de eigenaars de verbouwingskosten afwentelen op de verhuurders en dat er kamers verdwijnen op korte termijn. In een dergelijk geval wordt wat aanbod van kamers en prijs betreft de huurders getroffen en niet de huishouders. Een langere termijn van een stapsgewijze inwerkingstreding van het decreet had de nadelige gevolgen voor het kameraanbod en de huurprijs kunnen vermijden.

Bewust van de mogelijke nadelige gevolgen voor de huurders, en om te vermijden dat de kosten op de huurders van kamers zouden afgewenteld worden, hebben de wetgevers op initiatief van Agalev een klausule ingebouwd. Deze klausule bepaalt dat er voor elke kamer een richtuurprijs

moet bepaald worden op basis van grootte, kwaliteit, voorzieningen en ligging van de kamer. Het is de Vlaamse Regering die deze prijzen zal vastleggen. De richtuurprijs moet in het studentenhuis opgehangen worden maar is niet bindend. De vraag is welk het effect van de richtuurprijs zal zijn als het niet bindend is en hoe de Vlaamse Regering te werk zal gaan bij het bepalen van de huurprijs zodat deze niet te hoog wordt. De vraag is ook of dit voldoende zal zijn om de prijzen in de hand te houden en de afwenteling op de huurders te vermijden. Tijdens het parlementair debat waarschuwde zowel voor- als tegenstanders van het decreet voor "de vele open vragen" die blijven bestaan over de concrete impact die de nieuwe reglementering op het veld zal hebben.

Doordat het decreet slechts een beperkt segment van de verhuurmarkt aanpakt, is het gevaar reëel dat meer mensen dakloos worden of in verrotte woningen terecht zullen komen. Er werd daarbij duidelijk gevraagd dat de Vlaamse Regering goed zou toezien op de gevolgen op het terrein en zou ingrijpen bij ongewenste effecten. Het decreet laat bovendien toe dat steden en gemeenten strengere normen vastleggen voor kamers. Maar vanaf nu moeten deze wel de goedkeuring krijgen van de Vlaamse overheid. Daarmee wil men vermijden dat gemeenten de normen zo streng maken — en dat bijgevolg de prijzen van de kamers de pan uitswingen — dat bijvoorbeeld kansarmen uit de gemeente worden verjaagd.

Rechtzekerheid

Met dit decreet wordt een belangrijke verantwoordelijkheid in handen van de Vlaamse Regering gelegd. Zij zal erover moeten waken dat de prijzen niet uit de hand lopen, de ongewenste neveneffecten worden weggevoerd en mogelijke misbruiken tegenhouden worden. Gedurende jaren werd niets aan de kamermarkt gedaan waardoor men nu met strenge normen op korte termijn een deel van de problematiek wil aanpakken. Het risico is groot dat uiteindelijk de huurders van kamers, studenten, kansarmen en mensen met een laag inkomen het slachtoffer worden van de nieuwe bepalingen, die uiteindelijk in hun voordeel bedoeld zouden moeten zijn. Daarom vindt de Sociale Raad van de Leuvense studenten dat er rond de rest van de problematiek van rechtzekerheid, huurwaarborgen, contracten en maximumprijzen ernstig werk gemaakt moet worden. En dat is tot nu toe nog steeds niet gebeurd.

Olivier Remy

(advertentie)

DEZE WEEK IN LIDO



BOGAARDENSTRAAT 29
3000 LEUVEN

Maandag 20 januari spetterend half-time optreden 1ste lic. Rechten * Wil je er ook op dinsdag 21 januari bijzijn? De Pedagogische Kring staat voor u klaar. * Als je echt niet wil ophouden met fuiven, kom dan op woensdag 22 januari naar de half-time fuif van 1ste lic. Rechten

We staan steeds voor u klaar voor boekingen van uw spetterende fuiven. Wie boekt krijgt een gratis vermelding in dit blad.

Tel. 23.23.83 OF KOM LANGS IN
ONS CAFÉ VANAF 11 U.

“Euh, eksorseer een kip”

Het zevende VRG-Welsprekendheidstoernooi bleef vorige woensdagavond al wel eens hapen in slechte smaak en moppen van bedenkelijk nivo. Nochtans waren alle klassieke ingrediënten aanwezig om er een geslaagde showavond van te maken. De obligate BV's waren op post in de jury: dekaan Herbots, eerste schepen Carl Devlies, schrijfster en actrice Geertrui Daem, minister van Cultuur Luc Martens, vice-rector Guy Mannaerts, en Accodirecteur Luc Vandervelpen. De kandidaten waren van erg verschillend nivo in hun twee proeven en de meest regelmatige kandidaat kaapte dan ook de juryprijs weg.

De presentatie was in handen van professor Dirk Van den Auweele (Romeins recht) en twee Eva's uit de derde licentie. Zij werden in de volgende bewoordingen aangekondigd door de hoofdpresentator: "Jong, mooi, intelligent en single, loslopend in de Vlaamse natuur op zoek naar een herder". Waarop dekaan Herbots: "Ik zei het hier nog net tegen mijn kollega de vice-rector. Potverderie, zie ne keer wat wij hier in de fakulteit hebben zitten. Ze mogen er wezen."

Jury

Eerst werd uitgebreid de tijd genomen om de jury op een originele manier voor te stellen. Luc Martens kreeg een aantal eerder platte vragen te verwerken over de titel van zijn boek over de kristendemocratie "De Kracht van de Vogel"; of die titel niet erotisch was en of hij Jean-Luc Dehaene's vogel bedoelde. Vice-rector Mannaerts mocht van de cultuurminister de vraag beantwoorden of kogels mannelijk of vrouwelijk zijn. Mannaerts: "Ik dacht dat vooral mannen kogels hadden." Devlies merkte op dat in zijn tijd bijna alle vakken door Herbots werden gegeven, die vijftien procent van de studenten buisde. Wie zei dat de tijden veranderen? Herbots mocht dan ook commentaar geven op het juridisch adagium "Hip, hip, hoera, ook ik had een lief in Bujumbura."

De zes kandidaten mochten dan beginnen aan hun zelfgekozen onderwerp. Heleen Touquet, kandidate uit Germaanse, probeerde het publiek te overtuigen lid te worden van haar satanische sekte Kadavraaf met de leuze "Eksorseer eens een kip". Jeroen Thibault — die volgens de presentator preses was in Kortrijk toen de kantussen daar nog met sjokomelk werden gehouden — verdedigde de kleuren van de fakulteit Wijsbegeerte. Thibault klaagde de economische wantoestanden aan bij publieke sanitaire voorzieningen en dan in het bijzonder het slechte ontwerp van lavabo's. Je kon zo voelen dat dit onderwerp duidelijk op het juiste spoor zat, maar het mocht wat steviger onderbouwd zijn. Dan was het Virginie Hoet's beurt, kandidate van het VRG-Gent die trots haar curriculum vitae liet voorlezen door professor Van den Auweele. Deze dame was niet aan haar proefstuk toe en dat bewees ze ook door haar onmiskenbare (te grote?) presence voor de kathedre. De bedoeling was niet in perfect algemeen Nederlands neer te kijken op Jan-met-de-pet — die ze schuldig bevond aan heel wat Belgische wantoestanden — maar dat het er vooral om ging het publiek en de jury op de hand te krijgen door een betoog dat niet gespeend was van enige humor. Wannes Daemen van Pedagogie straalde rust uit en gaf ongekunsteld zijn mening over de Celestijnse Belofte en eindigde zijn vier minuten door de zin van het leven te resumeren in de volgende zinsne: "Eten, slapen, poepen, meer moet dat niet zijn." Inge De Blick van Geschiedenis had het best de sleer van de wedstrijd begrepen wanneer ze in *true stand-up comedy-style* vertelde hoe ze haar man ontmoet-

te. "Bent u nog vrij voor deze dans?, vroeg hij. Ik antwoordde bevestigend, waarop hij me vroeg of ik dan op zijn glas bier kon letten." David Stevens, de VRG-kandidaat die toch wel onder enige druk moest staan om dit toernooi te winnen, sprong van de hak op de tak en verloor in het midden van zijn betoog de aandacht van het publiek.

De organisatoren wisten op ludieke manier de onderwerpen voor het gevreesde improvisatiegedeelte aan te brengen. De kandidaat kreeg één minuut om na te denken over een graffiti spreuk die ergens in Leuven een muur sierde en moest vervolgens een volle drie minuten volpraten. Het VRG had de juryleden gevraagd ook deel te nemen aan deze aartsmoeilijke onderneming, maar botste daar op een algemeen njet. Heleen Touquet weidde uit over "Tarweschooft in de fik nul" en bedacht dat de tarweschooft een bekende Bulgaarse dans was waarbij regelmatig "In de fik nul" moest geroepen worden. Jeroen Thibault had het over '84 komt nabij' en verzon daarbij dat burgemeester Tobback dit op de muur gespoten had uit schrik ooit zo oud te worden, wat op algemene hilariteit werd ontvangen. Virginie Hoet zette een betoog uiteen over "Geen vrouw, geen man, geen cent voor het leven" terwijl Wannes Daemen de show stal met zijn uiteenzetting over "Knolselderij" die daar aangebracht was door iemand met de initialen NSV. Daemen onthulde dat ook hij de slogan "Moskou Vlaams" had bedacht en dat ergens in Moskou de spreuk "Leuven Russisch" prijkte. Inge De Blick had het zichtbaar moeilijk om iets van "Wulpsje Bretelens" te maken en gaf dan ook ruterlijk toe dat ze strop zat. Tot slot moest David Stevens het publiek onderhouden over "De Boom in"



maar na een sterk begin begon hij over iets totaal anders. Andermaal verloor hij de aandacht van het publiek tot hij zich afvroeg of het misschien aan hem lag en zo zijn betoog staakte.

Wenkbrauw

De prijs van de jury ging naar de kandidaat die niet echt uitblonk in één van de twee gedeeltes maar die zeker in het ge-

heel het best presteerde: Jeroen Thibault. Het publiek had echter vooral het laatste gedeelte onthouden en koos daar dan ook de grappigste kandidaat uit: Wannes Daemen. Tot slot werd de rest van de kandidaten voor onbestaand gelaten maar werd er wel veel aandacht besteed aan het hulden van de juryleden en de medewerkers wat toch wel enig wenkbrauw deed fronsen. Volgend jaar nog beter.

Lorin Parys

Kwaliteit opleiding wijsbegeerte onder de loep

Studenten te passief

Het kwaliteits van de opleiding wijsbegeerte aan de KU Leuven is behoorlijk. Dat valt af te leiden uit het net verschenen visitatierapport dat de universitaire opleidings wijsbegeerte in Vlaanderen doorlicht. Opvallend is toch de kritiek die de commissie formuleert ten aanzien van de onderwijsvorm: studenten hebben te weinig actieve inbreng. Dat uit zich bijvoorbeeld in een gebrek aan discussiemogelijkheden tijdens de colleges. In de inleiding van haar rapport wijst de commissie er nochtans op dat de belangstelling voor een studie als deze "waarschijnlijk eerder gewekt en het resultaat ervan in hogere mate bepaald wordt door de inspirerende lessen van de individuele docent dan door programma's en organisatievormen op papier." Bijzonder spijtig is wel dat in de visitatiecommissie geen studenten zelden en de beoordeling van de opleiding dus overgelaten werd aan professoren. In Nederland nemen studenten wel deel aan visitaties.

Voor 1991 was er in Vlaanderen geen sprake van kwaliteitscontrole op de universitaire opleiding. Maar daarin kwam verandering. De eerste aanzet hiertoe werd gegeven in het universiteitsdecreet van 1991. In het kader van de kwaliteitsbewaking van het universitaire onderwijs wordt elke opleiding om de acht jaar door experts doorgeleefd. Vorig jaar was het voor het eerst de beurt aan de opleiding filosofie. En de resultaten van die doorlichting zijn net gepubliceerd door de Vlaamse Interuniversitaire Raad (Vlir). Het Vlirrapport is tradi-

tioneel bijzonder vriendelijk en diplomatisch opgesteld, maar de agnachtige lezer ontdekt tussen de regels door toch ook een aantal punten van kritiek.

Benoemingen

Vanaf het academiejaar '88-'89 kent de studierichting Wijsbegeerte in Leuven een toenemend succes. Het aantal generatiestudenten — dit zijn de studenten die zich voor het eerst inschrijven aan een universiteit — stijgt van bijna veertien in 1988 tot vierendertig in 1994. De oorzaken hiervoor zijn niet duidelijk, zo stelt de commissie. Maar deze aanzienlijke stijging van het aantal studenten doet zich eveneens voor in Gent en Antwerpen. Ook de slaagsijfers aan het Leuvense Hoger Instituut voor Wijsbegeerte (HIW) voldoen aan de gemiddelden: het globale slaagpercentage bedraagt in de eerste kandidatuur 40,3%. De eerste kandidatuurstudenten die door de commissie geraadpleegd werden, waren tevreden over het monitaraat dat voor hen georganiseerd werd.

Niettemin kan er aan de opleiding aan het HIW nog wat gesleuteld worden. De commissie wijst er bijvoorbeeld op dat er bij de benoemingen en bevorderingen van de docenten onvoldoende aandacht geschonken wordt aan de docerwkkwaliteit. Er schort heel wat aan de eigen inbreng van de student tijdens zijn opleiding. In de kandidatuursopleiding wordt er veel te weinig aandacht besteed aan het aanscherpen van het kritische denkvermogen van de student en het leren zelfstandig werken. Ook vindt de commissie dat de inbreng van de student — in de vorm van discussies en voorstellen van eigen skripties — nogal te wensen over laat. Al te vaak vinden de colleges plaats in de vorm van hoorcolleges

waar de prof de leerstof doceert en de student enkel noteert. Er zijn te weinig werkcolleges, seminars en oefeningen. Kortom, de student is te passief. Er moet dus ernstig gesleuteld worden aan de interactie tussen docent en student zoals die nu bestaat.

Veel studenten hebben tegenover de commissie hun ongenoege geuit over het feit dat ze moeten loten voor welk vak ze in de tweede kandidatuur een skriptie moeten maken. "Afhankelijk van het werkcollege worden klaarblijkelijk verschillende eisen gesteld, wat een invloed heeft op de studiebelasting", stelt de commissie vast.

Omvangrijk

Ook wat de begeleiding van de eindverhandeling en de skripties betreft, loopt het soms mis. De docent kwijt zich iets te makkelijk van deze taak. Al te vaak is het de student die zelf naar de prof moet stappen om begeleid te worden. Het gevolg hiervan is dat studenten nogal aan hun lot overgelaten worden en de inleveringsdatum van hun tesis overschrijden. Dat zou tevens kunnen verklaren waarom zoveel studenten hier en bijkomend tesisjaar doen. Maar het nivo van de eindverhandelingen was over het algemeen hoog tot zeer hoog. Wel worden, zo vindt de commissie, sommige eindverhandelingen ondegewaardeerd en zijn de werkstukken te omvangrijk. Maar dat laatste geldt voor alle Vlaamse universiteiten.

Tot slot is de commissie buitengewoon lovend voor de bibliotheek van het HIW. "Een ware goudmijn voor de filosoof", zo vermeldt het visitatierapport terecht over de bibliotheek die door velen geroemd wordt omwille van haar volledigheid.

Annie Deckx

Opletten voor muggen van een meter tachtig

Opgelopen donderdag organiseerde Medica het debat 'Leven met een strop'. Dat richtte zich vooral op de problemen waarmee seropositieven worden gekonfronteerd en niet zozeer op de ziekte zelf. De panelleden waren professor Herman Bobbaers, hoofd van de dienst algemene inwendige ziekten van het UZ Gasthuisberg, Ann Dechamps, een verpleegkundige die dagelijks HIV- en Aidspatiënten begeleidt, Ronny D'Hulster, koördinator van 'The Foundation' (beter bekend van hun buddywerking), Kristof, zelf al tien jaar seropositief en de partner van Michel die drie jaar geleden aan Aids overleed. Het debat werd geleid door Kris Smet, BRTN-journaliste van Panorama.

Voor een aardig volgelopen aula Pieter De Somer beet professor Bobbaers de spits af door het publiek te konfronteren met een aantal cijfers rond Aids. Hieruit bleek dat er jaarlijks een tweehonderdtal nieuwe seropositieven bijkomen in ons land. Zo waren er eind '95 in België 10.000 gevallen vastgesteld waarvan er 3000 Belgen zijn. Ten opzichte van Europa is de toestand in ons land niet zo dramatisch, maar dit mag niet leiden tot een misplaatst gevoel van veiligheid.

Na deze ontvucherende inleiding kon het debat van start gaan, maar van een echt debat was er geen sprake. Meestal waren de verschillende panelleden het roerend met elkaar eens. Toch werden er een aantal interessante thema's belicht: bijvoorbeeld hoe is de houding van het verpleegkundig personeel tegenover personen die seropositief zijn? Voor verpleegkundigen is het psychologisch niet steeds zo eenvoudig om Aidspatiënten te verzorgen, vooral wanneer je de patiënt beter leert kennen en je weet dat hij/zij zal sterven. "Mensen verliezen is zwaar. Maar je moet daarmee leren leven", vertelde Ann Dechamps. Maar niet iedereen doet dat zo nuchter over. Sommige verpleegkundigen vragen dan ook na een tijdje een andere afdeling aan omdat ze het niet meer aankunnen. Daarnaast heerst er ook heel wat angst rond de ziekte. "Iedereen is in het begin bang, maar uiteindelijk leer je met het virus omgaan. Pas dan kan je ook de persoon achter de patiënt beter leren kennen."

Racisme

Alhoewel er de laatste jaren al heel wat positieve ontwikkelingen te bespeuren vallen, bleken er vroeger haast middeleeuwse toestanden te bestaan in de manier waarop de patiënten werden behandeld. Ze werden beschouwd als enorm besmettelijke personen die het best in quarantaine konden worden geplaatst. Enige menselijkheid durfde dan ook wel te ontbreken: patiënten werden in een isolatiekamer geplaatst en moesten soms in hun eigen uitwerpselen blijven liggen. De situatie is voor de Aidspatiënt nu wel verbeterd, al kan je nog steeds gekonfronteerd worden met subtielere vormen van Aids-racisme; bijvoorbeeld een arts die iedereen in de kamer een hand geeft maar niet de Aidspatiënt. Professor Bobbaers legt de fout bij de onwetendheid van het medisch personeel. In Gasthuisberg worden Aidspatiënten niet anders behandeld dan een andere patiënt. "Het komt wel voor dat we Aidspatiënten omgekeerd isoleren van de andere patiënten, om te vermijden dat de Aidspatiënten infecties zouden oplopen. Maar normaal liggen ze tussen de andere patiënten en dat loopt heel vlot."

Hoe zeg je nu tegen een HIV-patiënt dat hij Aids heeft en dus in de terminale fase van de ziekte zit? Meestal blijkt dat de

persoon daar gewoon zelf om vraagt. In uitzonderlijke gevallen wordt het niet gezegd omdat de patiënt het echt niet wil weten of onder ogen wil zien. De patiënt inlichtten over zijn situatie is één, maar hoe vertel je het aan je familie. Dit is geen eenvoudige zaak. Zeker als je pas in een vrij

had besmet. Aanvankelijk wist hij het niet. Het was pas nadien dat hij hoorde dat zijn tweede vriendin aan Aids was overleden. Het probleem was dat hij voor dat hij trouwde nog een vriendin had gehad, die dus mogelijk kon besmet zijn. Hij is die vrouw gaan opzoeken, maar toen bleek dat

op nahouden.

Aan prof. Bobbaers werd gevraagd of iedereen mag getest worden. "Er zijn twee groepen te onderscheiden", aldus Bobbaers. "Enerzijds zij er diegenen die erom vragen en anderzijds diegenen die orgaan- of bloeddonoren zijn. Iemand



Kris smet met de zonnebloemen

(foto Nathalie Willems)

laat stadium je familie inlicht, maakt het dit alleen maar moeilijker omdat ze het niet verwachten. Ook worden ze dan soms voor het eerst gekonfronteerd met het drugsverleden van hun zoon/dochter of zijn/haar homo of lesbisch geaardheid. "Vroeger werd een Aidspatiënt dan ook verstoet door zijn familie, maar daar komt verandering in", aldus Ronny D'Hulster. Sommigen vertellen dan ook niet dat ze Aids hebben maar kanker omdat dat voor de familie eenvoudiger is om te aanvaarden.

Verbijsterend was het verhaal van Kristof. Kristof ontdekte tien jaar geleden dat hij seropositief was. Op dat moment was hij reeds zes maanden getrouwd. Zijn echtgenote bleek negatief te zijn wat ze beschouwde als een klein mirakel. En omdat ze, zoals ze zelf zei, "het lot niet wou tarten" werd het steeds moeilijker om samen te leven. Ze wou wel bij hem blijven tot zijn dood en zou nadien wel iemand anders zoeken. Maar zoals Kristof het uitlegde "ik wou maar niet dood, dus ben ik het maar afgestapt". Daarbij wees hij ook nog maar eens op het taboe dat rond Aids bestaat: "Je mag dat taboe niet onderschatten. Mensen denken nog steeds dat de persoon, met wie je naar bed gaat, het zal vertellen als hij Aids heeft. Dat is niet zo, men zal het niet vertellen. Mijn eigen grootvader en ook andere mensen weten niet eens dat ik Aids heb".

Muggen

Het debat werd afgesloten met de vraag of er een verschil blijkt te zijn tussen mannen en vrouwen en de manier waarop ze reageren op de seropositiviteit van hun partner. Volgens Ann Dechamps zijn vrouwen vaak kwaad als de mannen een scheve schaats rijden, maar blijven ze bij hun man. Een man daarentegen laat gemakkelijker de vrouw in de steek.

Na het debat kon ook het publiek vragen stellen. Velen maakten gebruik van deze mogelijkheid om via een papiertje hun vraag aan de panelleden voor te leggen. Eén van de vragen die aan Kristof werd gesteld was of hij de vrouw kende die hem

ze getrouwd was en kinderen had kon hij het niet zeggen: "Kun je zomaar iemands leven en gezin kapotmaken, een gezin dat er heel gelukkig uitzag?" Het feit dat hij seropositief was, sloot natuurlijk andere relaties en partners niet uit. "Een HIV-patiënt is ook maar een gewoon mens die nood heeft aan knuffels, liefde en seks." Alhoewel Kristof altijd veilig vrijt zegt hij toch niet steeds dat hij seropositief is. "Je vertelt niet alles onmiddellijk, zoals in elke relatie." De ervaringen van Kristof toonden duidelijk aan dat seropositiviteit de mogelijkheid op geluk niet uitsluit en dat een seropositieve er een normale levensstijl kan

anders mag niet zomaar getest worden (bijvoorbeeld voor een verzekering of sollicitatie). Hij vond ook dat, alhoewel het niet wettelijk geregeld is, de arts meldingsplicht heeft en dus de persoon moet inlichten indien die seropositief wordt bevonden. Eén vraag sprong er wel tussen uit: "Kan je besmet worden door een muggensteek?" Waarop Kristof gevat antwoordde: "Indien ze groter dan een meter tachtig zijn, moet je wel opletten". In ieder geval was dit een geslaagd debat, waarbij de vrolijke noot niet ontbrak en er af en toe hartelijk gelachen mocht en kon worden.

Pieter Van Heck



"Het virus is erg leep"

Aids is een ziekte die erg in de belangstelling staat. En ook Medica draagt met z'n Aids-kampagne een steentje bij. Wat gebeurt er als je ontdekt dat je Aids hebt en je naar het ziekenhuis moet? Hoe zit het met de behandeling van een Aidspatiënt? Wat kan men trouwens doen tegen de ziekte? Deze en andere vragen legden we voor aan professor Herman Bobbaers. Hij staat aan het hoofd van de dienst algemene inwendige ziekten van het UZ Gasthuisberg. Zelf is hij actief bezig met de behandeling en begeleiding van seropositieven en Aidspatiënten.

Krijgen Aidspatiënten een louter medische behandeling of wordt er ook de nodige aandacht geschonken aan de psychologische begeleiding van patiënten, die gekonfronteerd worden met een ziekte die hun leven van de ene op de andere dag drastisch wijzigt?

Herman Bobbaers: «Er is voor Aidspatiënten zelfs een speciale procedure voorzien die vrij recent door het Rijksinstituut voor Ziekte- en Invaliditeitsverzekering (Riziv) werd geprofessionaliseerd. Er wordt een soort van konventie afgesloten tussen de Aidspatiënt enerzijds en de behandelende dokter anderzijds. Hierdoor kan de patiënt gratis beschikken over een psycholoog, een diëtist en een verpleegkundige die vertrouwd is met de materie. Voeger moest hiervoor een som geld worden neergelegd. Als een patiënt toen een psycholoog nodig had, werd die niet terugbetaald door het Riziv. We krijgen nu een bepaald bedrag, dat niet zo groot is, maar toch ruim voldoende om al die mensen ter beschikking te stellen van de patiënt.»

Veto: *Moet het verpleegkundig personeel dat de Aidspatiënten behandelt, speciale voorzorgsmaatregelen nemen, in verband met besmettingsgevaar?*

Bobbaers: «Er worden helemaal geen speciale maatregelen genomen. Het personeel draagt enkel handschoenen bij een bloedafname. In Gent doet men dit zelfs niet, omdat er natuurlijk over te discussiëren valt in hoeverre het dragen van handschoenen inderdaad effectief is. Als de verpleegkundige zichzelf zou prikken, zou hij zich ook door de handschoen prikken. Er worden soms wel maatregelen genomen als er open wonden zijn bijvoorbeeld. Dan wordt er ook een jas en masker gedragen en eventueel een bril, alhoewel dit laatste hier niet gebruikelijk is. De risico's op besmetting zijn echt wel laag. Er zijn hier al heel wat ongelukjes geweest met bloedafnames, maar er is nog nooit iemand besmet geraakt. De kans op besmetting bedraagt ongeveer 0,3 % en dan moet het al een serieuze prik zijn. Bij chirurgische naalden,

of niet-holle naalden is de kans nog tien keer kleiner. Die cijfers liggen heel laag en zij zijn ook bekend. De Amerikanen doen meer. Ze dragen een soort van marsmanpak, maar dit lijkt mij totaal onzinnig.»

Veto: *Hoe sterk is het virus eigenlijk? Overleeft het buiten het menselijke lichaam?*

Bobbaers: «Of een virus zwak of sterk is, is een moeilijk te beantwoorden vraag. Het is afhankelijk van de samenstelling ervan. Als het virus open en bloot zou liggen, dan zou het vrij snel afsterven, maar dit gebeurt natuurlijk nooit. Als het buiten het menselijk lichaam komt, dan ligt het ergens in een druppel bloed of zo. In één of ander organisch materiaal met eiwitten is het tamelijk goed bestand tegen uitdroging, omdat het een vetkapsel heeft. Het virus is wel extreem gevoelig voor allerlei banale ontsmettingsproducten. Een heel verdunde oplossing van bleekwater is soms al voldoende om het virus kapot te maken.»

Medicijnen

Veto: *Welke medikatie is er momenteel voorhanden?*

Bobbaers: «Er bestaat een hele reeks van medikatie om infecties van de patiënten te voorkomen. Dat zijn medicijnen die ook bij niet-seropositieve patiënten worden gegeven voor bepaalde infecties. Die worden op voorhand gegeven, om te beletten dat ze gemakkelijk vatbaar zijn voor bepaalde ziektes. Op die manier zal Aids zich bij deze patiënten veel later ontwikkelen. Deze medicijnen doen niets aan de immuniteit. In deze groep van medicijnen is niet zoveel vooruitgang te merken. Er komen er nu en dan wel nieuwe bij, maar we hebben momenteel wel vrij goede medikatie. Het laatste jaar zijn er vooral veel medicijnen bijgekomen die het virus remmen. We hebben het heel lang moeten doen met één medicijn. We moeten het nu officieel in België nog doen met drie medicijnen die worden terugbetaald, maar in de praktijk beschikken we over zeven of acht vormen van medikatie, die op twee verschillende plaatsen het virus remmen. Enerzijds aan de ingang, als het virus de sel binnenkomt. Anderzijds een nieuwe groep van medicijnen, die nog niet gekommersialiseerd zijn, maar die we wel ter beschikking hebben en die het virus remmen als het opnieuw de sel wil verlaten. Vooral deze laatste zijn zeer effectief. Spoedig wordt het virus echter resistent en steekt het opnieuw de kop op. Als je één medicijn alleen geeft, dan is het dikwijls na zes maanden al resistent. Daarom geven wij ook combinaties. Dit vertraagt zeer sterk het resistent worden van het virus, maar het virus zal er opnieuw in slagen om hieraan te ontsnappen. Deze behandelingen betekenen een belangrijke tijdswinst voor de patiënt. De eerste groep kan het leven van de patiënt met ongeveer 1 jaar verlengen en met een combinatie kunnen we zelfs twee of drie jaar winnen. We weten echter al uit eerste studies dat het virus het opnieuw zal halen.»

Preventie

Veto: *Aidspatiënten hopen dat Aids op termijn een chronische ziekte zal worden en niet langer een dodelijke.*

Bobbaers: «We hopen dat allemaal. Maar dat zal pas gebeuren als er nog krachtigere medikatie is die nog beter het virus kan remmen en waaraan het minder snel resistent wordt. Een ander gebied waarop men zich toespit is het gebied van de vaccinatie. Je kan twee zaken proberen te bereiken met een vaccin. Je kan proberen te beletten dat iemand besmet wordt: dit wordt primaire preventie genoemd. Een andere soort van vaccins probeert te beletten dat het virus de patiënt ziek maakt: dit zijn dan vaccins voor sekundaire preventie. Je hebt het virus en je bent besmet, maar het vaccin houdt de antistoffen zo hoog dat je het virus altijd de baas blijft. Aan die

twee-vaccingroepen wordt nu gewerkt, maar er zijn al heel wat ontgoochelingen geweest. Het virus is bijzonder leep en het verandert regelmatig allerlei kleine dingen aan zichzelf.»

Veto: *Hoeveel Leuvense studenten zijn op dit moment seropositief?*

Bobbaers: «Ik weet het natuurlijk niet precies, omdat ze ook niet allemaal zijn getest. Puur statistisch kun je verwachten dat het kwaal niets zal zijn. Ik heb een aantal cijfers ter beschikking om dat te illustreren. Het grootste deel van de studenten aan de universiteit zijn van Belgische afkomst. Slechts 1 op 3000 of 4000 Belgen is seropositief. In Brussel is dat al 1 op 1000, maar in de andere provincies is dat gemiddeld 1 op 10.000. Ook de leeftijd is hier zeer belangrijk. Je hebt een zeer klein aantal kinderen, die seropositief zijn. Vanaf twintig jaar begint het aantal besmetting opnieuw geleidelijk toe te nemen. Het gros zit rond de 35 à 40 jaar. Dan neemt het traag af, maar je vindt onder de zestigjarigen nog steeds seropositieven. Nu studenten, dat zijn voornamelijk mensen van 18 tot 23 jaar. Dus gemiddeld is het 1 op 10.000 die seropositief is, maar de studenten zitten dan ook nog eens in de leeftijdscategorie waar Aids minder vaak voorkomt, namelijk juist onder de leeftijd waarin een groot aantal seropositieven kunnen worden gevonden. Dat alleen al zegt dat het er niet veel kunnen zijn. Als er al studenten seropositief zullen zijn, dan kun je er twee of drie verwachten, dat is het absolute maximum.»

Veto: *Moet er geen rekening worden gehouden met mensen die seropositief zijn, maar het zelf nog niet weten?*

Bobbaers: «Ik denk dat die groep heel klein zal zijn, omdat er hier, naast de bloed-

transfusies, door huisartsen en specialisten 600.000 testen per jaar worden uitgevoerd, al jaren aan een stuk. Als je op een populatie van 10 miljoen elk jaar 600.000 testen uitvoert, dan blijven er na tien jaar weinig mensen over die nog positief zijn en het niet weten. Diegenen die het dan niet weten, zijn mensen die het echt niet willen weten en die zich absoluut niet willen testen. Tot vijf jaar geleden had zo iemand wel voor een stuk gelijk, omdat we hem weinig te bieden hadden, maar nu heeft hij ongelijk.»

Veto: *Hoe staat u tegenover de Aidskampagne van Medica?*

Bobbaers: «Ik denk dat een campagne van Medica, zoals zij dit nu doen, wel nuttig is. We mogen niet vergeten dat voor iedere seropositieve, het nieuws een drama betekent. Elke nieuwe besmetting moet voorkomen worden. En de groep die iedere jaar nieuw is, zijn de studenten. Men moet altijd opnieuw de jonge mensen informeren.»

Veto: *In december werden een aantal workshops gepland, maar de opkomst van de verschillende studenten was bescheiden laag.*

Bobbaers: «Ik weet het. Het kan zijn dat het onderwerp wat versleten is. Dat is zeker het geval, maar als je dan op het debat zit en er worden vragen gesteld of muggen en vliegen het virus kunnen overdragen, dan val je toch achterover. Hoe kan zo'n vraag nu nog gesteld worden in een auditorium van een universiteit? Op alle mogelijke plaatsen werd er al gezegd dat dit niet kan. Sommige mensen lezen geen krant en kijken geen TV en op die manier weten ze er eigenlijk heel weinig van.»

Pieter Van Heck
Kurt Wouters

Programma Aidsweek

In het kader van hun Aidsweek vergast Medica ons op een Folk- en Humoraavond. Woensdag 22 januari zullen onze lachspieren worden getraakteerd op een dosis humor gereserveerd door Circus Bulderdrang, De Kakkewieten en De Avonturen van... Deze laatste kennen we beter van Studio Kafka (Studio Brussel). Donderdag kunnen we ons oer te luisteren leggen bij de folkdansen van de Romani en Polka Galop en als top of the bill zal ook Luka Bloom op het podium verschijnen. Beide avonden hebben plaats door in een verwarmde tent op het St. Jacobsplein te Leuven en starten telkens om 19.30u. Wie naar beide activiteiten wil gaan kan best een combinatiekaartje van 300 frank nemen. (zie ook agenda)

(pvh)



Skivweekend 5 dagen, autocarreis + verblijf in half-pension

- * Kronplatz-Corvara vanaf 6.990,-
- * Les 3 Vallées vanaf 8.110,-
- * Zillertal vanaf 7.730,-

Midweek-ski 8 dagen in Frankrijk
verblijf in studio's of appartement: prijzen vanaf 4.890,-
/half-pension vanaf 6.390,-, inclusief autocarreis



Tiensestraat 64, 3000 Leuven, ☎ 016/20 22 24 Lic. A 1769

88

Tiensestraat

9 - 19 u.
9 - 19 u.
gesloten



KOPIËREN - DRUKKEN - PRINTEN - ONTWERPEN

Maandag t/m Donderdag
Vrijdag
Zaterdag

118

Tiensestraat

9 - 22u.
9 - 20u.
10 - 17u.

.....IT TAKES TWO TO TANGO..... (advertentie)

Rechtzaak tegen Leuvens journalist in politieke kontekst

“Nee, geen sensuur. Ik noem het liever laattijdige selectie”

Wen tweetal weken geleden begon voor de korrekcionele rechtbank in Leuven een opmerkelijk proces. Het werd aangespannen door Yves Gasia, directeur van het Leuvense Cultureel Centrum, en is gericht tegen Guy Missotten, journalist van het informatieve maandblad *Passe-Partout*. Die laatste had kritiek geuit op de beslissing van Gasia om een naaktfoto van een tentoonstelling te verwijderen, en de bewoordingen waarin dat gebeurde konden voor Gasia niet door de beugel. Hij vond dat de kritiek eerder zijn persoon dan zijn beslissing betrof. En nu mag Missotten aan de rechter gaan uitleggen hoe volgens hem de vork aan de steel zit. Volgens sommigen gaat het hier echter om meer dan een persoonlijke ruzie, en is de hele zaak eerder partijpolitiek getint.

De tentoonstelling waar het over gaat was eind november vorig jaar te zien in het Cultureel Centrum Romaanse Poort. Ze kaderde in een geheel van tentoonstellingen en lezingen rond het thema 'Lichaam en lichamelijkeheid', en moest een beeld geven van wat er de laatste jaren in België aan vernieuwende fotografie geproduceerd was. In dat kader waren ondermeer werken geprogrammeerd van gevestigde waarden als Malou Swinnen en Dirk Braeckman, maar ook van enkele meer vernieuwende en jonge talenten. Bij die laatsten was Daniel Brunemer zeker op zijn plaats. Zijn naaktfoto's zijn zonder meer origineel en creatief te noemen.

Maar zo had de directeur van de

Romaanse Poort het niet begrepen. Gasia liet korte tijd voor de opening van de vernissage een viertal foto's van Brunemer — met daarop 'dames met opengespreide benen' — weghalen van de tentoonstelling. Hij beriep zich op "het schokkende karakter van deze werken", en op het feit dat ze in een vrij toegankelijke ruimte hingen, waar iedereen zomaar binnen en buiten kan lopen. Ook achtte hij "de beslissing de werken niet tentoon te stellen gerechtvaardigd in het licht van het actuele tijds klimaat en de geldende normen in Leuven" zonder die normen verder te preciseren. Het argument dat de werken in andere Belgische steden wel zonder moeite tentoon waren gesteld, kon de directeur niet overtuigen. Het feit dat blijkbaar nagelaten is de tentoonstelling in die andere steden te gaan prospecteren, noemt Gasia "een foutje", dat te wijten is aan het enorme takenpakket van de medewerkers van het Cultureel Centrum.

De beslissing lokte heel wat meer reactie uit dan Gasia had verwacht. Om te beginnen verklaarde een andere geksposeerde kunstenaar zich solidair met Brunemer, en trok ook zijn werken terug. Hierdoor bleef van het vernieuwende karakter van de tentoonstelling niet veel meer over. Maar ook in de pers vond Gasia's besluit heel wat weerklank. Op nationaal vlak berichtten zowel *De Morgen* als *De Standaard* over de zaak, en beide kranten keurden de beslissing van de directeur af. In de *Passe-Partout* deed Guy Missotten hetzelfde, maar de manier waarop stoorde Gasia blijkbaar zozeer dat hij de journalist een proces aandeed.

De bewoordingen die Missotten in zijn opiniestuk gebruikte zijn dan ook niet mals. Hij noemt Gasia "preuts", zegt dat zijn beslissing "niet van bijzonder veel moed

CHAOS

café pool snooker

in het hartje van Leuven
op je weg naar de Oude Markt

Zeelstraat 1 (boven Lunapark)
Tel.: 016/23.33.18
open 7 op 7 van 11.00 tot 02.00 uur
zat. en zon. van 15.00 tot 02.00 uur



advertentie

(getuigt)" en dat er bovendien "een zwakke visie op cultuur in het algemeen en fotografie als kunst in het bijzonder" aan de grondslag ligt. Missotten tipeert Gasia tenslotte nog als "iemand die, bij het zien van een beetje bloot, het al plat in de broek doet", en besluit dat Gasia's beleidshouding "een competent directeur onwaardig" is.

Arm

Gasia was hier niet blij mee. Aanvankelijk leek hij zich nog tevreden te stellen met de publicatie van een recht van antwoord in de *Passe-Partout*, waarin hij zijn beslissing nogmaals toelichtte, maar dan blijkt dat ook niet meer te volstaan. Hij laat eind december bij monde van zijn advocaat weten dat hij schade lijdt door Missotten's artikel, en vordert van de journalist — niet van het blad waarvoor hij schrijft — een boete van 100.000 frank voor morele schade, en één frank provisioneel voor materiële schade. Weer volgt een heel aantal artikels in de regionale en nationale pers over dit opvallende meningsverschil en over de verhoudingen tussen de betrokkenen.

Het wordt ondertussen steeds duidelijker dat er hier wel eens meer aan de hand zou kunnen zijn dan ontevredenheid over een uit de hand gelopen opiniestuk. In *De Morgen* wordt gewezen op een al veel

langer smeuulende twist tussen de leidende SP-fractie in de gemeenteraad, en de VLD'er Gasia. Het feit dat Missotten getrouwd is met gemeenteraadslid Mieke Wellens (SP), en als vaste raadsheer Jenny Pus heeft — de vrouw van burgemeester Tobback — geeft een duidelijke indicatie in die richting. Omdat het wat te partijdig zou zijn zich door de vrouw van de burgemeester te laten verdedigen, heeft de journalist er trouwens voor gekozen een andere advocaat onder de arm te nemen. Dat werd Bruno Tobback. Desgevraagd weigert Gasia de partijpolitieke kant van de zaak te bevestigen, maar hij wil ze ook niet ontkennen.

Gasia besluit dat hij al de media-aandacht wat overdreven vindt. "De hele zaak wordt enorm opgeblazen nu. Ik heb mijn beslissing indertijd in eer en geweten genomen, en ik heb gehandeld volgens mijn appreciatie op dat moment. Dat betekent trouwens niet dat ik nu anders zou handelen. Ik heb niets tegen journalistieke vrijheid of afwijkende meningen — die moeten er zijn — maar hier is teveel op de man gespeeld, en dat kan niet. Nee, ik vind niet dat je over sensuur kunt spreken. Ik noem het liever laattijdige selectie." Missotten was niet bereikbaar voor commentaar.

Martijn Graumans

Fotografen en dtp'ers gezocht

Bent u minimum veertien jaar — kwestie van de Vetomedewerkers (en de redactiesekretaris) wettelijk te dekken — 's Meiersstraat 5 is the place to be. Hulpstukken als een computer of een fototoestel strekken tot uw aanbeveling. Ook schrijvers zijn nog steeds welkom. Vergeet nooit: het is niet het aantal kolomcentimeters dat telt, het is wat je ermee doet.

WIE HEEFT ER MIJN MUIZEKE GEZIEN?



KIJK EENS NAAR HET VOGELTJE!!



"De apokalyfs van de vrijheid"



De universele burgeroorlog, zo wordt de Spaanse strijd tussen republikeinen en Franco's fascistengroepen ook wel genoemd. Het is precies dat universele karakter dat verklaart waarom ook nu nog die oorlog tot de verbeelding spreekt. Na 'Land and Freedom' van Ken Loach, heeft nu ook Vicente Aranda de tragiek van de vermoorde hoop in filmtaal gegoten. Zijn film 'Libertarias' is in vele gevallen vergelijkbaar met 'Land and Freedom', maar heeft wel een geheel andere invalshoek: het verhaal van de revolutie wordt verteld vanuit het gezichtspunt van zes vrouwen, waardoor aan het hele verhaal nog een extra dimensie wordt toegevoegd.

Naarmate de hoop dat iets zal gebeuren groter en overwelplender wordt, wordt ook de wanhoop des te verscheurender als de oorspronkelijke dromen omslaan in een nachtmerrie. In de geschiedenis van deze eeuw is de hoop nooit groter geweest als toen, eind juli 1936 in Spanje. Met die hoop begint ook de film: juichende mensen die opeengepakt op vrachtwagens, met opgestroopte hemdsmouwen en lachende gezichten de stad binnenrijden, triomfantelijk zwaaiend met hun wapens. Maar vanwaar kwam die hoop eigenlijk?

Utopia was geen fictie maar iets dat in de nabije toekomst zou gerealiseerd worden: "de soevereine wil van menigtes, die om het even wat kunnen doen, als ze ver-

enigd en versterkt worden door de beslissing om te triomferen, zal het lot van de wereld beïnvloeden. Negentien juli zal het beginpunt zijn van een nieuw tijdperk. De vrede van het verleden bestaat niet langer." Spanje kon een voorbeeld worden voor de hele wereld. Spanje was een test-case en de afloop zou de trend zetten voor de rest van deze eeuw. Hitler, Mussolini en de Sovjets zonden tienduizenden soldaten en geavanceerde wapens; het was een prelude van de Tweede Wereldoorlog.

Democratie

De burgeroorlog was een ontvoogdingstrijd: de man en de vrouw van de straat vochten er tegen de uitbuiting door de rijken. Om u een idee te geven: de kommunisten hadden in '37 ongeveer één miljoen leden, de fascistengroepen ongeveer zestigduizend. De opstandelingen hadden geen gestructureerd leger en wilden dat ook niet. Ze werkten met kleine groepen soldaten op basis van een "georganiseerd entoesiasme, niet van gehoorzaamheid". Het is de bourgeoisie die vrijheid en chaos verwacht en daarom nood heeft aan een ijzeren discipline en iedereen vermoordt die hen in vraag stelt. De opstandelingen discussiëren daarentegen avonden lang in soms sprankelende dialogen over hoe zij zich moeten organiseren, wat ze moeten doen. Het is niet gemakkelijk, maar het lukt. Het is de democratie in de praktijk gebracht.

Broeden

Dit is de achtergrond waartegen het persoonlijke verhaal van zes vrouwen geprojecteerd wordt. Maria is het toonbeeld van een vrome non, die uit de Bijbel siteert met het gemak waarmee een kip een ei legt. De Spaanse kerk heult mee met de rijken en het kruis van Kristus — het motief van het kruis is veelvuldig aanwezig — wordt een symbool dat vernietigd moet worden. Maria moet vluchten en komt terecht bij een groep vrouwelijke revolutionairen, de Libertarias. Ze stelt haar kristelijke geloof in vraag en siteert na enige tijd met evenveel gemak uit Kropotkin en Bakoenin als vroeger uit de Bijbel. Ze verwisselt en passant ook de platonische liefde voor Kristus met de wereldse liefde, niet toevallig verspersoonlijk door een ex-priester, maar ook dat blijkt een ideaal te zijn.

Dienaars

In tegenstelling tot Maria, zijn de andere vrouwen wilskrachtige en strijdvaardige vrouwen die weten wat ze willen en bereid zijn hun idealen met de wapens te verdedi-

gen. Voor hen is het niet alleen een strijd van arm tegen rijk, maar ook van vrouw tegen man. Zij willen gelijke rechten, en zijn daarom bereid gelijke plichten op zich te nemen: passioneel smeken zij bijna hun mannelijke mederevolutionairen om naar het front te 'mogen' gaan. Als alleen de mannen de vrijheid veroveren dan blijven de vrouwen uiteindelijk weer afhankelijk van hen, hun dienaars.

Naarmate de strijd vordert, komen er barstjes in de utopische droom. Maria, de bekeerde non, verruult gewoon het ene geloof voor het andere, het kristelijke voor het anarchistische. Beide 'religies' beletten haar haar eigen persoonlijkheid te ontwikkelen. Zij is een willoze speelbal die wordt meegesleept door de gebeurtenissen. De andere vrouwen vechten door, het is strijden of sterven voor hen: de wereld van voor de revolutie is geen alternatief.

Als de fascistengroepen terugslaan, verdragen de revolutionaire leiders zichzelf: anarchie is niet langer "de hoogste expressie van orde" en ze beginnen de opstandelingen te structureren als een geregeld leger, en bevelen dat alle vrouwen van het front moeten worden geweerd want ze lopen toch maar in de weg. De opstandelingen vervallen in de fouten die ze even tevoren nog aanklaagden bij hun tegenstanders. De Spaanse burgeroorlog is de geleidelijke ontmanteling van een democratische droom, het einde rauw en koud als het lemmet van een bot mes.

Vrouwen

Aranda, tijdens het regime van Franco, een meester in het maken van 'gekodeerde' films, zwelgt ook nu in symbolen: 'Maria' is de naam van de onschuldige non, er is het motief van het kruis met als complement het motief van de alomtegenwoordige aardappel, als symbool van het volk, enzovoorts. Aranda staat voor de moeilijke opgave om het persoonlijke en het universele te verweven in één verhaal: via het verhaal van die vrouwen wil hij het verloop van de hele oorlog — en uiteindelijk van alle oorlogen — evokeren. Strakke close-ups worden daartoe afgewisseld met scènes vol onbekende figuren. Die massascènes, de draagwijdte van de idealen en de tragische

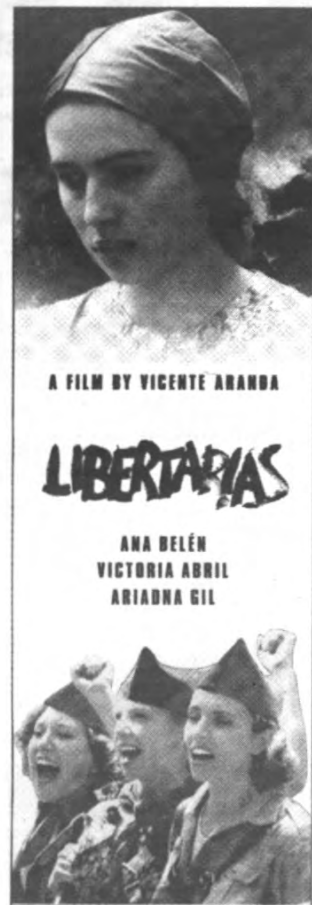
Gratis naar de film

Naar aanleiding van de release van 'Libertarias' geven wij 20 x 21 vrikaarten weg. Als je getuige wil zijn van Vicente Aranda's epische verfilming van het lot van zes vrouwen tijdens de Spaanse Burgeroorlog, als je getuige wil zijn van de akteerprestaties van Ana Belén, Ariadna Gil of Viktoria Abril, of als je gewoon eens gratis naar de film wil, dan is er maar één adres: 's Meiersstraat 5. Strip dinsdag tussen 14.00 u en 16.00 u binnen bij Veto, of draai 22.44.38. Geef je naam op en alles komt dik in de 'sjakosj'. (bd)

afloop dragen bij tot het sterke epische karakter. Uiteindelijk is het een strijd tussen goed en kwaad, waarbij vrijheid, gelijkheid, emansipatie en menslievendheid tijdelijk worden uitgeroeid.

Benny Debruyne

'Libertarias' is vanaf 22 januari te bekijken in de Studio's in Leuven. Gratis kaarten liggen bij Veto ter beschikking (zie kader).



Nieuwe Stucleiding

We zaten er al maandenlang op te wachten, en nu zijn de namen eindelijk bekend: An-Marie Lambrechts (1957) en Karolien Derwael (1970) krijgen vanaf één maart '97 de taak Stuc een nieuw (?) elan te geven.

De tegenstellingen in Stuc kwamen bij het begin van het academiejaar aan de oppervlakte toen het negatieve advies van de Raad voor Kunstencentra viel en de subsidies navenant bleken te zijn. Het negatieve advies was de facto een afkeuring van de beleids-opties die Stuc gemaakt had: bijvoorbeeld de keuze voor multidisciplinariteit in plaats van een grotere nadruk op de podiumkunsten, zoals de overheid verkiest.

Dat de nieuwe leider(s) dan ook uit die branche zouden komen, was algemeen verwacht. Zowel Lambrechts als Derwael studeerden Germaanse Talen en Theaterwetenschap aan de KU Leuven. An-Marie Lambrechts werkte voor het Vlaams Theater Instituut en daarna, als dramaturge, voor het KunstenFESTIVALdesArts. Karolien Derwael werkte de voorbije drie jaar in deSingel als programmamedewerker teater en dans.

Van meet af aan was het duidelijk dat de nieuwe leiders de vrije hand zouden krijgen. Aan hen dus de belangrijke verantwoordelijkheid het dilemma te beslechten: zal Stuc de huidige koers van multidisciplinariteit aanhouden, dan wel — zoals de overheid en verdelers van de subsidies graag zouden zien — het roer omgooien in de richting van de podiumkunsten. De keuze tussen een voortrekkerrol of eerder een positie in het middenveld, zeg maar. Na het interview met de nieuwe Stucleiding in de volgende Veto zal allicht veel duidelijker zijn.

(bd)



Uw Fantasy & SF winkel in Leuven

Tiensestraat 155

Tel: 29.29.84

Het Oog des Meesters

MAGIC
The Gathering™



superkruiswoord

1	2	3		4		5	6	7	8		9	10	11	12	13		14		15	16	17	18		
19				20		21					22	23					24	25		26				
27				28		29		30			31		32		33		34			35		36		
		37				38	39			40		41	42			43			44		45			
46	47				48					49		50			51			52		53		54		
55				56	57					58	59	60			61			62		63			64	
		65						66			67			68		69		70			71			
	72					73				74						75					76			
77		78	79		80		81	82					83		84			85		86			87	
88	89			90			91			92			93		94		95			96			97	
98		99			100		101			102			103		104	105				106	107			
		108		109			110				111			112		113				114				
115	116			117		118				119			120	121					122		123	124		125
126		127		128				129				130			131			132		133			134	
135						136								137								138		

Horizontaal — 1 Vervallen overblijfsel
 4 Aap 9 Zoen met omhelzing 15 Onverschrokkenheid 19 Schijnhouding 20 Muzieknoot 21 Smaakverhogende vloeistof 23 Huidaandoening 24 Meisjesnaam 26 Sprookjeswezen 27 Dwarsmast 28 Graansoort 30 Getal 31 Wapen 33 Bijwoord 34 Onaantrekkelijk meisje 36 Deel van de bijbel 37 Scherp werktuig 38 De beste in zijn soort 41 Horizon 44 Keukenkruid 46 Vrouwelijk dier 48 Vreemde munt 49 Bultos 51 Lelie-achtige plant 53 Jongensnaam 55 Zoogdier 56 Jongensnaam 58 Rondhout 60 Visserstuig 61 Familielid 62 Europese munt 64 Drietenige lulaard 65 Slijmerig vocht 66 Halmen van gedorst koren 68 Waardevolle delfstof 70 Europeaan 72 Rivier 73 Griekse letter 74 Uitbarsting 75 Zoogdier 76 Voegwoord 78 Massa vergruizelde steen 81 Lichaamsdeel 83 Aan een godsdienst gewijd gebouw 85 Smalle strook 88 Griekse letter 90 Paard 92 Mansnaam 93 Bepaald beroep 95 Havenonderdeel 96 Scherp, onvriendelijk 97 Familielid 98 Zilt, zoutachtig 100 Europeaan 102 Zwarte lijster 104 Persoon die een bepaald misdrijf pleegt 106 Ruiker 108 Deel

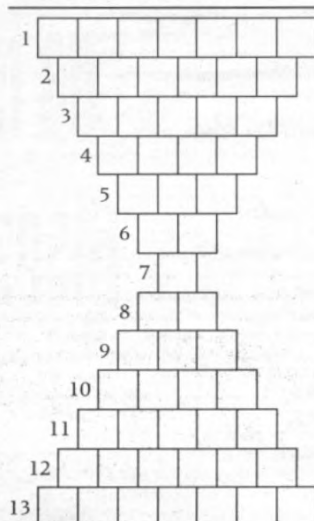
van een wedstrijd 110 Koopjesperiode 112 Grote, neerstortende massa 114 Turkse eretitel 115 Voorzetsel 117 Traag, zonder initiatief 119 Goud 120 Overtrek van een beddenkussen 122 Watergod 123 Rugkorf der vissers 125 Muzieknoot 126 Meisjesnaam 128 Muzieknoot 129 Loopvogel met zeer lange snavel 131 Oude giergaard 133 Ofschoon 134 Paard 135 Vulkaan 136 Oorlogstuig 137 Gevolg 138 Stevig meubel.

Vertikaal — 1 Onsamenhangende woorden 2 Meisjesnaam 3 Slede 4 Deel van het jaar 5 Looftboom 6 Verslag 7 Houten vat 8 Spil 10 Vervoermiddel 11 Jongensnaam 12 Flink, onversaagd 13 Looftboom 14 Mannelijk dier 16 Voegwoord 17 Getal 18 Amerikaanse stad 20 Gezwind 22 Klein diertje 25 Voordeel 28 Plaats aan de Leie 29 Loot 31 Hulpmiddel om beter te zien 32 Spaanse stad 34 Boze geest 35 Roofdier 37 Muzieknoot 39 Zoogdier 40 Getijde 42 Voorzetsel 43 Lengtemaat 45 Muzieknoot 47 Griekse letter 48 Katoenen draad in kaars of lamp 50 Weg die afwijkt van de goede richting 52 Vordering 54 Voorzetsel 57 Beeldhouwer 59 Roofvogel 61 Saai vermaning 63 Oor-

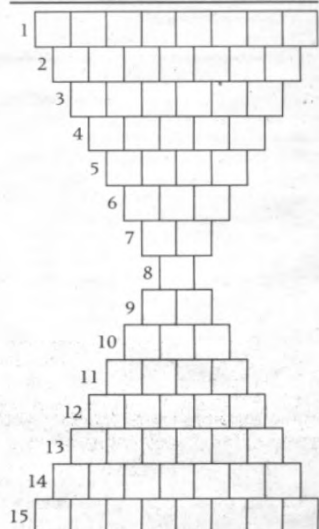
logstuig 65 Reinigend vocht 66 Beteurd 67 Zeezogdier 68 Looftboom 69 Kledingstuk 71 Voorwerp om iets af te sluiten 77 Eerzucht, streven naar goede vervulling van een taak 79 Brusselse gemeente 80 Geestelijke 82 Deel van Europa 84 Straalsgewijs 85 Al of niet met koraal bezette ondiepte in zee 86 Organische verbinding 87 Gebrek aan kracht en bloei 89 Bijbelse stad 91 Vruchtbare grondsoort 93 Engels graafschap 94 Beker op hoge voet 96 Waterloop 97 Zangnoot 99 Romeinse

munt 101 Kenteken op Belgische vliegtuigen 102 Pers. v.n.w. 103 Muzieknoot 105 Voorzetsel 107 Plant 109 Gedwee 111 Lichaamsdeel 113 Bewust verlangen 114 Speeltuig 116 Loot 118 Onaangenaam aandoend 121 Vaste stof 124 Zoogdier 125 Tegenval-ler, strop 127 Voegwoord 129 Tin 130 Kledingstuk 131 Havenonderdeel 132 Europees eiland 134 Rondhout.

Door Filip De Keukeleere



- Klompje
- In lengte doen verminderen
- Bouwsel
- Zwarte stof
- Grondsoort
- Muzieknoot
- Röntgen
- Vervoermiddel
- Zoogdier
- Televisie-omroep
- Bijdehand, wakker
- Spil van een afsluiting
- Primitieve toiletgelegenheid.



- Pottenbakkerskunst
- Fijn tarwebrood met krenten
- Gezel, maat
- Vertrek in een woonhuis
- Onderscheidingsteken, stempel
- Onderdeel van een wagen
- Bijwoord
- Logaritmisch grondtal
- Voegwoord
- Vervoermiddel
- Meisjesnaam
- Getal
- Vervoermiddel
- Longziekte
- Hard gesteente
- Slaginstrument.

Rock & Grooves Specialists

MUSIC MANIA

Hooverplein 15
Leuven

016/20 49 08



zoekertjes

Zoekertjes zonder kommersieel oogmerk (gezocht, gevonden, verloren e.d.) zijn gratis. Voor de andere (te koop, te huur, tikwerk) wordt 100 frank per week aangerekend. De redactie behoudt zich het recht voor een zoekertje niet te plaatsen. Zenden aan afgeven op 's Meiersstraat 5. Via e-mail kan ook op veto@hagar.arts.kuleuven.ac.be.



Artisjok. Weg met de konventie! Dit nog prenatale tijdschrift wil de kunst uit zijn dure toren halen. De bedoeling is om mensen te vinden die met literatuur, film, beeldende of andere kunst bezig zijn en over hun ding iets kwijt willen. Dus iedereen die zweept met één van de negen kunsten (of zwanger is van zijn tiende) is welkom op de open vergadering op woensdag 29 januari om 20.00 u, in de lokalen van Artforum, Diestsevest 19, vlakbij 't station. Of tel. 22.82.31 (Vera) of 23.75.19 (Koen).
 √ Fusie: jamais! P.A.L.M.
 √ Ilse, bedankt voor het luisterend oor, Sophie Laet 't maar schuimen, Bart. S.
 √ Romanisten, steek iets in de pyrobust!
 √ P., de man die op zijn woorden bijten kan. Homojongeren Het Goede Spoor (-26), voor meisjes die ook wel eens op meisjes vallen en jongens die wel eens op jongens verliefd worden. Meer info over activiteiten in neutrale, gesloten omslag via PB 113, 3000 Leuven 3, of bel 20.06.06 of surf: <http://www.ping.be/-drempel/spoor>. Doen!

Gezocht: schalkse ruiters om wekelijks twee pittige pony's af te rijden te Kessel-Lo. Zeer vlotte busverbinding. Enkel kandidaten met rij-ervaring komen in aanmerking. Inflichtingen: 26.09.80.
 √ Waar zit Raf nu weer?
 √ Het zaadje is ontkiemd, weldra zet de P.A.L.M.-boom alle concurrentie in de schaduw.
 √ MOLOTOV (Meer Overkoepelende Leuvense Organisatie Ter Ondermijning Van...) brandt zich uit de schaduw.
 √ Welsprekendheidstoernooi: jij, met die buitenmaatse L op je trui. Was het dat lieve babyhaartje of die nekband die mijn hormonen deden springen? Wat zelfs twee Eva's niet kunnen, kun jij dus wel. Testosteron.
 √ Tweedehandskleren aan minder dan 100 fr. in Het Glazen Muilje, gelegen aan Fabota, Ridderstraat 37. Open van maandag tot donderdag van 10.00 u tot 16.00 u. Woensdag, vrijdag en in het weekend gesloten.
 √ B.A. loopt over naar het andere team dat zijn slagkracht hierdoor aanzienlijk vergroet.
 √ SLOV (Sociaal Leuvense Overkoepelend Verzet) steunt MOLOTOV.
 √ Wij kiezen voor principes, P.A.L.M.
 √ Stel'la na nie aan.
 √ P.A.L.M. blijft onafhankelijk.
 √ Napalm voor palm.
 √ P.A.L.M. wordt niet ingepalmd.
 √ Vrijdag 24 januari: afspraak aan station Leuven om 16.15 u voor een solidariteitsmeeting aan de Franse ambassade in Brussel. Verschillende mensen in Frankrijk werden reeds ver-

oordeeld voor rechtstreekse of onrechtstreekse hulp aan vreemdelingen. Ook in Duitsland worden mensen vervolgd zodra zij meer dan vijf mensen zonder papieren onderdak geven of opvangen. Mensen in nood helpen is geen misdaad!
 √ Raf is vermist in de kist!!
 √ Raf, waar ben je?
 √ Gezocht: langharige besnorde en gesikte klojo, gekleed in oranje jas, voorzien van psychedelische muts en dito handschoenen, een scheid groot, 55 kilo, luisterend naar de naam R.G.
 √ Wat betekent P.A.L.M.? Als het ons niet aanstaat is het straks na-PALM.
 √ De klojo die een rode fiets van Velo gestolen heeft aan de Vaartstraat nr. 17, gelieve deze terug te brengen.
 √ Sluit nu aan bij de Bert Anclaux Jeugd, Thierry.
 √ Got a devil's haircut in my mind. De vrouw met de — scherpe — schaar.
 √ Haaaah. 't is goe geweest dees keer. Ik ben een gelukkig ventje.
 √ Pieter zoekt bed en nieuw lief.
 √ Geeeeeeeeeeeeeeeeeeeeeeeeeew. dixit A.
 √ Gans het Ogoni-volk en het milieu in de Niger-Delta danken Katrien van harte.
 √ De zon komt op. De zon gaat onder. Langzaam telt de oude boer zijn kloten. De zon komt op. De zon gaat onder. Wat deed die boer nou ook alweer?

JO MEUWISSEN bvba
 Alle verhuur video-, klank- en lichtmateriaal.
 Videoschermen tot 4 m.
DISCOBAR EN CD's
 met of zonder D.J.
KARAOKE (1.500 titels)
 016/201.301

√ Een dikke proficiat voor Thierry en Effi, die de christelijke gezinswaarden in de praktijk brengen en zo een voorbeeld geven aan onze bedorven en losbandige jeugd.
 √ A. de geknipe persoon in loco.
 √ Genoeg vreedzaam protest tegen Shell, tijd voor radicale actie!
 √ De Boze Heks rules!
 √ Wie zijn naaste liefheeft, spaart de roede niet (behalve bij algehele uitputting).
 √ Leve Miss Veto! Courtoise dankt haar talrijke fans. Martina, Betty, Loretta, Barta, Gretchen, Dietergondse en Michelle kijken afgunstig toe.
 √ De boze ontbrekende Drag Queen Joanna zal giftige appletjes rondstrooien.
 √ U2 gaat ten minste met zijn tijd mee, Thierry niet.
 √ De Drag Queen is een gelukkig man.

Het Besloten Land
 trading cards
 verzamel ze!
 ONVINDBARE KLASSIEKERS
 HUIGJE KNEL!
 help ik zit vast!
 STRIPS ☆ COMICS ☆ COOL MEDIA
 Parijsstr. 16 * Tel.: 22.58.40



agenda & ad valvas

DOOR PIETER VAN HECK

MAANDAG
 20.00 u **FILM** Zorn Films: 'Money' en 'Put Blood in the Music', in Stuc, toeg. 100/150, org. Stuc.
 22.30 u **FILM** Zorn Films: 'The Naked City', in Stuc, toeg. 100/150, org. Stuc.

DINSDAG
TENTOONSTELLING Leopold Liou: 'Art of Fate' (tot 29 jan), in Philipsgebouw.
 20.00 u **FILM** Zorn Films: 'Kiss Me Deadly', in Stuc, toeg. 100/150, org. Stuc.
 20.00 u **LEZING** Poëzie-avond: Het smachtend verlangen, in Akteerstudio, Rijschoolstraat 19a
 20.00 u **TEATER** 'Geert Hoste spreekt', in Stadschouburg, org. Cultureel Centrum.
 20.30 u **DANS** 'Voix Off' door Jean Luc Ducourt, in Vlamingenstraat, 83, toeg. 200/300, org. Stuc.
 22.30 u **FILM** Zorn Films: 'Koroshi no rakuin' en 'Branded To Kill', in Stuc, toeg. 100/150, org. Stuc.

WOENSDAG
KONSERT Barokkonsert, in Kadockapel, org. Uur Kultuur.
 20.00 u **FILM** 'Traffic', komedie van Jacques Tati, in Vanderkelenstraat, 30, toeg. 50, org. Vlaams Filmmuseum en -archief.
 20.00 u **DEBAT** EMU en het sociaal Europa, in ABVV Leuven, org. Jongsocialisten.
 20.00 u **KONSERT** Huun Huur Tu, boventoonzang uit Tuva (Mongolië), in Romaanse Poort, toeg. 400, org. Cultureel Centrum Leuven.
 20.00 u **TEATER** 'De koning sterft', in kapel Zwartzusterklooster, org. Kampustoneel.
 20.00 u **FILM** Zorn Films: 'The Battle of Algiers', in Stuc, toeg. 100/150, org. Stuc.
 20.00 u **TEATER** 'De Tijd: Zand', in Stadschouburg, org. Cultureel Centrum.
 20.30 u **DANS** Anne Affourtit & Derrick Brown, in Naamesstraat, 96, toeg. 200/300, org. Stuc.
 22.30 u **FILM** Zorn Films: 'Peril' en 'The Deadman' en 'The Act of Seeing With One's Own Eyes', in Stuc, toeg. 100/150, org. Stuc.
 24.00 u **FILM** Zorn Films: 'Mayhem: Is this what we were born for?' en 'Flaming Creatures', in Stuc, toeg. 100/150, org. Stuc.

DONDERDAG
 20.00 u **DEBAT** Roger Jacobs komt spreken over de stellingen van Murray Bookchin, in 's Meiersstraat, 5, org. Tegenstroom Los Buenos.
 20.00 u **TEATER** 'De koning sterft', in kapel Zwartzusterklooster, org. Kampustoneel.
 20.00 u **FILM** Zorn Films: 'Heaven and Earth Magic', in Stuc, toeg. 100/150, org. Stuc.
 20.30 u **KONSERT** Weber en Mozart, in PDS, toeg. 650/500/350, org. Beethoven Academie.
 20.30 u **DANS** Anne Affourtit & Derrick Brown, in Naamesstraat, 96, toeg. 200/300, org. Stuc.
 21.00 u **KONSERT** Optreden van de Jem, in Café De Kroeg, toeg. gratis, org. De Kroeg.
 21.30 u **FUIF** Spoorfuif, in Albatros, org. Roze Drempel.
 22.30 u **FILM** Zorn Films: 'Mayhem: Is this what we were born for?' en 'Flaming Creatures', in Stuc, toeg. 100/150, org. Stuc.
 24.00 u **FILM** Zorn Films: 'Peril' en 'The Deadman' en 'The Act of Seeing With One's Own Eyes', in Stuc, toeg. 100/150, org. Stuc.

VRIJDAG
 11.00 u **KONSERT** Beneficentiestraatoptreden met Afromuziek, in Grote Markt, org. Vredeseilanden.
 20.00 u **FILM** Zorn Films: 'Salo o le 120 giornate di Sodoma', in Stuc, toeg. 100/150, org. Stuc.
 20.00 u **TEATER** 'Boerensalm' door KT De Nieuwe Margriet, in Stadschouburg, org. Cultureel Centrum.
ZATERDAG
 14.30 u **KONSERT** Nieuwjaarskonsert, in Minnepoort, toeg. 150, org. Vriendenkring Stedelijk Conservatorium.
 20.00 u **TEATER** 'De koning sterft', in kapel Zwartzusterklooster, org. Kampustoneel.
 20.00 u **DANS** Alrobeneftavond, in Leuvense Steinerschool.
 20.00 u **TEATER** 'Boerensalm', in Stadschouburg, org. Cultureel Centrum.
 20.30 u **KONSERT** Jubileumkonsert 51-Club Leuven, in Lemmensinstituut, toeg. 1250/900/600, org. 51-Club Leuven.
ZONDAG
 11.00 u **KONSERT** Zondagmiddagkonsert: Mal-

lou, in Romaanse Poort, toeg. 200, org. Cultureel Centrum Leuven.
 15.00 u **TEATER** 'Die kleinen Löwen van het Akrobatik- und Kung Fu-Ensemble Shaanxi', in Stadschouburg, toeg. 600/400/200, org. Cultureel Centrum Leuven.

MAANDAG
 20.00 u **KONSERT** 'The Glory of Gospel. A spiritual experience', in Stadschouburg, toeg.

Bios
 • 20/01 om 22.00 u: Alien TD, in Rumba.
Crimen
 • 22/01 om 18.00 u: Bijzondere werkgroep Onderwijs, in Kringvergaderlokaal. • 22/01 om 22.00 u: Bobo-TD, in Albatros.
Historia
 • 23/01 Fuif met Romania, in Albatros.
Letteren
 • 25/01 Otderdag.
Medica
 • 20/01 om 22.00 u: Bing Avond, in Doc's Bar. • 21/01 om 14.00 u: Posterbeurs, in Zaal Monella. • 22/01 Posterbeurs, op St. Jacobsplein. • 22/01 om 19.30 u: Humoravond, in Tent St. Jacobsplein, toeg. 130/150. • 23/01 Posterbeurs, in St. Jacobsplein. • 23/01 om 19.30 u: Folkavond, in Tent St. Jacobsplein, toeg. 230/250. • 26/01 om 20.30 u: Klassieke Avond, in Doc's Bar.
Pedagogische Kring
 • 20/01 om 20.00 u: Onderwijsvergadering, in Cudi. • 20/01 om 20.00 u: Cultuurvergadering, in Kringlokaal. • 20/01 om 22.00 u: Kringvergadering, in Cudi. • 21/01 Zeedag

700/500/300, org. Cultureel Centrum Leuven.
 20.00 u **TEATER** 'Bingo 2 Burenbaby' door Echt Antwaarps Theater, in Minnepoort, org. Cultureel Centrum.
 20.30 u **LEZING** Bart Meuleman: Prefab, in Stuc, toeg. gratis, org. Stuc.
 20.30 u **KONSERT** 'Messing up Stockhausen' door Anthony Coleman, in Vlamingenstraat, 83, toeg. 200/300, org. Stuc.

Psychologische Kring
 • 21/01 om 22.00 u: Top 100, in Lido. • 22/01 om 19.00 u: Openingsnacht Filmfestival met verrassingsfilm, in MST 03.18, toeg. Gratis. • 23/01 om 21.00 u: Pyamaparty, in Kaffaier.
Romania
 • 20/01 Kursusverkoop 2de kan, in Perma. • 23/01 Fuif met Historia, in Albatros.
VRG
 • 20/01 om 21.00 u: Nemo en Metal Molly optreden, in Lido. • 21/01 Debat met P. Marchal, S. De Clerck, L. Huyse • 23/01 om 22.00 u: Erasmus Hello/Goodbye party, in Blauwe Kater.
VTK
 • 22/01 om 20.30 u: Overwinterkantus in de Waalberg. • 23/01 om 20.00 u: Film-Popcorn-Bush, in 't Elfkir.
Wina
 • 22/01 om 20.00 u: Poëzie-avond, in W.A.A.G., woonwijk Arenberg.

“Kunst is helemaal niet zo belangrijk”

Hij is dertig, praat als een stoomtrein in grappig Engels met Chinese tongval — gelardeerd met Nederlandse woorden als ‘eigenzinnig’ en ‘rokkenjager’ — en spreekt zeer kritisch over zichzelf, zijn werk en zijn positie als kunstenaar. Organisch abstracte vormen in rood, zwart en wit bevolken de pijnlijk nauwkeurig geschilderde doeken zonder lijst. Een rode sirkel verbeeldt de hoop, de condition humaine wordt — vanuit oosters perspectief — een reis door een geheimzinnig labirint. Geen gemakkelijke kluit voor een interview, als je tenminste niet in clichés als ‘east meets west’ wil vervallen. Wij waagden het er toch op en kregen een prievorondleiding door zijn universum.

Leopold Liou werd geboren in Taiwan, een land met een cultuur waar hij absoluut niet mee geassocieerd wenst te worden. Enerzijds is Taiwan een van de meest westerse landen uit de regio, anderzijds zijn er in de Taiwanese cultuur en levensbeschouwing enorm veel Confusionistische elementen terug te vinden, en kan je spreken van een machokultuur, een prestatiegerichte maatschappij. Tweemaal deserterde hij uit het leger, omdat hij niet wou participeren aan een “antikommunistische, racistische en fascistische organisatie”. De reactie van het Taiwanese leger was niet mals. Liou werd opgesloten en gemarteld, zodat hij uiteindelijk toch nog zijn legerdienst van twee jaar vervulde. De liefde bracht hem zes jaar geleden naar Leuven, waar hij filosofie studeerde. Sinds vier jaar schildert hij als een gedissiplineerde bezetene, overtuigd van de kracht van zijn beelden. Het werk dat nu in de Philipsgebouwen wordt getoond, is het resultaat van drie jaar noeste arbeid en toont ‘everyman’, een klein figuurtje in een geheimzinnige, perfect afgelijnde wereld.

Leopold Liou: «Ik zou mezelf zeker geen tipische oosterling noemen, dat machismo van Taiwan, daar herken ik mezelf helemaal niet in. Anderzijds zijn er ook heel ‘vrouwelijke’ culturen in het verre oosten, zoals in Thailand bijvoorbeeld. De idee van ‘onthechting’ bestaat maar bij een paar ‘verlichte’ geesten, en mag zeker niet veralgemeend worden naar de totale maatschappij.»

«Vroeger heb ik een soort van cultuurschok ervaren, maar nu zie ik mezelf als een gewone jongen, los van een culturele achtergrond. Het algemeen-menselijke priemeer voor mij, en overstijgt elke culturele bepaling.»

Veto: Je werk vertoont op het eerste gezicht nogal wat affiniteit met dat van Popartkunstenaar Roy Lichtenstein, die de laatste twintig jaar een soort van persiflage maakt van allerlei beroemde kunstwerken. Hij neemt motieven uit het werk van Matisse, Mondriaan, Picasso, De Kooning enzovoort, en verwerkt die in zijn eigen techniek. Jij doet net hetzelfde met Mondriaan en Duchamp.

Liou: «Dat van Lichtenstein wist ik niet. Ik gebruikte het werk van Mondriaan gewoon voor de lol.»

Veto: Mondriaan is bij ons bijna een cliché geworden, sinds zijn grote overzichtstentoonstelling in Nederland, een paar jaar geleden. Zijn werk werd kwa betekenis uitgehold. Wat betekent het voor jou?

Liou: «Misschien was ik onzeker, ik wou iets verbergen. Vroeger was ik heel aggressief, had een grote vernietigingsdrang. Dat was oorspronkelijk ook de reden waarom ik me met kunst ging bezighouden. Het vernietigen van het ‘sérieux’ dat rond al die kunst hangt, was toen essentieel. Je kan het zien als een dekonstruktie van de kunst van Mondriaan en Duchamp. Mijn aggres-



‘Give me a dame blanche’

(foto Peter Creemers)

sieve houding ten opzichte van culturen vindt haar oorsprong in het feit dat ik noch Europeaan, noch oosterling ben. Ik voel me — cultureel gezien — verloren tussen twee stoelen. Misschien is het angst, die ik wil overstijgen. In het westen zegt men: ‘wees jezelf’, in het oosten ‘wees leeg’. Eigenlijk is dat hetzelfde.»

Humor

«Ik heb heel lang ontkend dat ik een kunstenaar was. Mijn leven had een ander doel, dacht ik. Je kan zeggen dat kunst tot mij gekomen is, in plaats van omgekeerd. Kunst is eigenlijk helemaal niet zo belangrijk voor mij.»

Veto: Wat betekent kunst dan voor jou?

Liou: «Ik zal je een voorbeeld geven: ik wil een nieuw artistiek bewustzijn brengen. De essentie van ons leven is meer dan kunst en daar wil ik toe komen.»

Veto: Dan kom je uit bij de zin van het leven.

Liou: «Precies. Mijn idee van de toekomst heeft te maken met het wegvallen van de afstand, van de kloof tussen mensen. Je kan naar China reizen en daar ongelofelijk boeiende contacten met mensen hebben. De culturele verschillen zullen uiteindelijk wegvallen. Daar geloof ik heel sterk in. De kunst, zoals die tot op vandaag gezien en beoefend wordt, loopt definitief op haar eind.»

Veto: Bedoel je daarmee de kunsthandel, de marktmechanismen die de artistieke produktie bepalen en de hegemonie van een selecte groepje tentoonstellingsmakers, die bepalen wat kunst is en wat niet?

Liou: «Juist, en bovendien het feit dat veel mensen niet meer in originaliteit geloven. Ik denk niet dat ‘alles al eens gedaan is’, zoals men ons zo graag wil doen geloven. Ik heb de ambitie om iets totaal nieuws te brengen. Zo heb ik Jan Hoet kunnen strikken voor een afspraak door hem een mysterieuze brief te sturen met de boodschap: ‘aan de paus van de moderne kunst’. Was getekend: ‘de keizer van de mislukking’. Hoet is nogal ouderwets en niet echt origineel. Hij zit vast in zijn eigen mechanismen.»

Veto: Is de betekenis van kunst voor jou dan om origineel te zijn?

Liou: «Voor mij geldt dat zeker. Originaliteit ligt in de onderwerpen die ik behandel, en de manier waarop ik er mee omga. Mijn

bestaan als kunstenaar, eigenlijk. Ik ben nog niet volwassen genoeg om een echt goed kunstenaar te worden. Een gebrek aan kracht. Originaliteit is synoniem van kracht. Ik schilder zo metikuleus om orde in de chaos te scheppen. Tussen ons gezegd en gezwegen: soms hanteer ik zelfs de airbrush om dat effect te bereiken.»

Het werk dat de tentoonstelling opent, heet ‘Three tactics of dealing with the Great West’, of hoe je de westerse beschaving achternevolgens kan dekonstrueren, uitvegen en negeren. De werken hangen in logische volgorde, en bieden een kijkje in de wereld van Liou.

Liou: «Deze drie elementen bieden volgens mij een interessante kijk op het westen. De westerse suprematie is immers een realiteit, en ik wou laten zien hoe culturen botsen. Het is een echte oorlog. Een echte kunstenaar lijkt op een samoeraai, een strijder. Bij het schilderij ‘To Humanity’ wil ik aantonen dat de duivel in ieder van ons aanwezig is. Ofwel wordt je door hem verzwolgen, ofwel overwin je hem. Essentieel is hoop. In het Chinees betekent het woord zonnenschijf ‘hoop’, vandaar die alomtegenwoordige rode sirkels. Het laatste tafereel toont dat er geen ontsnapping uit de wereld mogelijk is. Ik laat de toekomst bewust leeg, omdat je niks kan voorspellen, iedereen maakt immers zijn eigen verhaal.»

Veto: Al die vreemde, amorfie vormen lijken beïnvloed door de klassieke oosterse vormtaal. Toch beweer je los te staan van je afkomst. Waar komt die vormtaal en je inspiratie vandaan?

Liou: «De basis van mijn werk is seksuele energie, dat is de grootste kracht in een mens. Als je met iemand vrij, vrij je eigenlijk met jezelf. Ik hou van dat beeld, het geldt eigenlijk voor iedereen, voor homo’s, hetero’s, noem maar op. Vrijen moet je leren, want seksuele energie is fundamenteel voor de mens. ‘Unsatisfied Mother Universe’ is een gigantische vagina, een heel krachtig element, weet je. Het is het archetypische beeld van onze planeet, waar we niet mee weten om te gaan. Je kan er immers door opgeslokt worden.»

Samoeraai

«Onze zoektocht naar het onbereikbare andere zit in ‘Garden Of Eden: How To Get The Coconut’. Wat in het aards paradijs niet

mocht, zouden we nu zoveel mogelijk moeten doen. De vruchten plukken en eten, onze seksualiteit beleven zonder schuldgevoelens. De vraag is alleen hoe je zo’n kokosnoot eet. Ons universum is nog steeds het paradijs. Adam en Eva die uit de tuin van Eden verjaagd worden, dat is onzin. ‘What a man needs’ is zijn seksualiteit, hoop, een huis, maar ook het ‘kwade’. In mijn moedertaal betekent het woord ‘slang’ hetzelfde als ‘kwaad’. Een man/mens heeft niet veel nodig, dit zijn basisbehoeften. Onze menselijke beschaving is gebaseerd op angst. Als je daar doorheen kijkt, kan je een hele hoop ballast weggoeien.»

Veto: In je zelfportret: ‘I want a dame blanche’ spot je met jezelf, Zen en de hele oosterse traditie. Valt daar dan niets goeds in te herkennen?

Liou: «Ik spot met de zogenaamde meester uit het Zen-boeddhisme. Je gaat naar hem toe met een serieuze levensvraag en hij zegt ‘Give me a dame blanche’. Zenmeesters hebben best wel gevoel voor humor. Ik ben een oosterling, ik hou van een dame blanche. Ik hou van eksotische vrouwen. In oosterse culturen verbergt men zijn gevoelens, ik wou het zeer ekspliciet verbeelden. Maar ik gooi zeker het kind niet met het badwater weg.»

«Seksualiteit domineert de man in verschillende fasen in zijn leven. ‘Life of superman’ toont deze fasen, die je eerder moet zien als een mentaal dan als een fysisch begrip. Geen enkele man ontsnapt aan dit schilderij. Het zorgt voor heel wat ellende en tragedie, wanneer een man zijn pik achterna loopt.»

Tegen het jaar 2000 heeft Liou grootse, zij het — voorlopig — vage plannen. Hij wil in een groots project kunstenaars met een verschillende culturele achtergrond samenbrengen in een soort ‘interplanetaire’ tentoonstelling. Deze moet een ware confrontatie worden voor de eentwentigste eeuw. We horen er nog wel van.

Ann Bries

De tentoonstelling ‘Art Of Fate. Het universum van Leopold Liou’ is nog tot 29 januari te beleven in de Philipsgebouwen aan de Geldenaaksevest. Van 16.00 u tot 22.30 u kan je er elke dag, behalve zaterdag, binnen. Je hoeft zelfs niet uit je kot te komen om de tentoonstelling mee te maken, simpelweg overschakelen op <http://www.artefact.be/open.skies/art-of-fate/> volstaat.